Digitaliseret af | Digitised by

Forfatter(e) | Author(s):	Rode, Edith.
Titel | Title:	De evige Glæder. Skuespil i 3 Akter. Dagmarteatret u.å.
Bindbetegnelse | Volume Statement:	Instruktionsbog
Udgivet år og sted | Publication time and place:	Dagmarteatret R 50 a 4

DK

Dette manuskript er ophavsretligt beskyttet, og må kun benyttes til personlig brug. Du må dog også bruge manuskriptet i forbindelse med optagelsesprøve på de danske teaterskoler.
Hvis du vil opføre manuskriptet, skal du have samtykke fra rettighedshaveren. Du kan i den forbindelse kontakte fagorganisationen Danske Dramatikere. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

This manuscript is copyright protected and is only for personal use. However, you may also use the manuscript when applying for enrolment at Danish schools of performing arts
If you want to perform the manuscript, you must have the consent of the copyright holder. In that regard, you can contact the Danish Writers Guild. Always remember to credit the author.

DRAMAT. BIBL.

Edith Rode:

De evige Glæder.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Dette eksemplar skal udskrives
ved nytårsbøg og rolle.

1 ark à 36-
2 — — 30-

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

De evige Gleder.

Direktør Hans Birkved)
) Birkved & Co.
Direktør Knud Ejlersen)

Fru Agnes Birkved (Birkveds Kone)

Inga Birkved (deres Datter)

Fru Ingeborg Gram (Fru Birkveds Søster)

Gudrun Gram (Fru Grams Datter)

Johannes Egevang (ung Forretningsmand)

Poul Rode.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Første Akt.

Herreværelse hos Birkveds. Dør til Spisestue til venstre, Dør til Entrée til højre. Solidt og smagfuldt Møblement af mørkt Eg og Læder. Faa og gode Malerier.

Døren til Spisestuen bliver aabnet, der høres et Øjeblik høje unge Stemmer og Latter. Saa kommer Birkved og Ejlersen ind og lukker Døren efter sig.

Birkved

Nu skal vi have os en Cigar. - Værsaagod! (Byder)

Ejlersen

Tak. (sætter sig)

Birkved (skærer Spidsen af sin Cigar)

Og saa maa jeg s'gu bede Dem om at gøre mig en Tjeneste igen. (Tænder og rækker Ejlersen Tændstikkerne) Omforladelse, værsaagod! Sagen er den, jeg skal lidt ud i Aften, (ser paa sit Ur) ikke ret længe. Men jeg er nødt til det - De undskylder mig nok?

Ejlersen (smiler)

Ih bevares.

Birkved

Men saa er Ulykken den, at min Svigerinde skal i Teatret i Aften. Ja det er s'gu en løjerlig Maade at spredes paa - men paa den anden Side - jeg vilde forbandet gerne afsted en Times Tid. Og de Unge bliver jo.

Ejlersen (smiler)

Ja, hvis De tror, at jeg rører mig af Pletten, før jeg bliver smidt ud, tager De Fejl!

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Birkved

Tak skal De have! Det var netop det! - Det er saa uselskabeligt for Agnes, forstaar De. Men naar De bliver, saa er det ikke saa - saa paafaldende.

Ejlersen (smiler)

Naa - aa hvad -

Birkved (ivrigt)

Paafaldende - hvad ? Ikke Spor kære! Jeg forsikrer Dem -

Ejlersen (smiler)

Ja mig skal De ikke forsikre noget.

Birkved (ser et Øjeblik paa ham, smiler saa befriet)

Naa ja hvad - schwam darüber! - Jeg skal et Øjeblik hen i Handels- og Kontoristforeningen, forstaar De!

Ejlersen (ler lidt)

Nej hør - maa jeg give Dem et Raad. - Skal vi sige Industriforeningen. For en Gangs Skyld.

Birkved

Industri - Tak - Tak skal De have! Det er udmærket - det er s'gu meget bedre (Gaar op og ned)

Ejlersen (puster Røg fra sig)

De skulde være Ungkarl, Birkved!

Birkved (smiler)

Naa - aa hvad - naa ja! Vi kan vel allesammen trænge til at være Ungkarl engang imellem.

Ejlersen (smiler)

Ikke jeg! Jeg er den fødte Ægtemand.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Birkved

Det kan De s'gu sagtens sige, naar De ikke har prøvet det. Hvorfor Fanden har De ikke giftet Dem, Ejlersen.

Ejlersen (ser paa sin Cigar)

Hun var optaget.

Birkved

Naa hvad betyder det i vor Tid! Kan hun ikke blive skilt?

Ejlersen (smiler)

Hun vil ikke.

Birkved

Sese! Er det en Dame med Principper?

Ejlersen

Aah, hun bryder sig vel ikke nok om mig.

Birkved (erfaret)

Det skal De s'gu ikke sige - det skal De s'gu ikke sige, Ejlersen. Kvinder siger nej lige til de siger ja. Det er nu min Erfaring. De er ikke saadan at hitte ud af, man skal bare blive ved. - Giver hun nogen Grunde.

Ejlersen

Jeg bilder mig ind, at hun tror, hendes Mand holder for meget af hende.

Birkved (ler)

Haha! Og det gør han vel ikke!

Ejlersen

Nej egentlig ikke. Tror jeg da.

Birkved (pludselig)

Er der Børn.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Ejlersen (studser et Øjeblik)

Børn ? - Ja, der er Børn.

Birkved (fløjter)

Ja ser De - det er en anden Sag. Det gør altid Tingene forbandet indviklet. (Trækker en Stol hen til Ejlersen og siger fortroligt) Det er s'gu derpaa det meste strander. - Jeg skal sige Dem en Ting, Ejlersen, ærlig talt, hvis det ikke var for Børnenes Skyld, saa tror jeg nok, at de fleste Ægteskaber rørg. (Damper løs) Ser De, De sagde før, at jeg skulde være Ungkarl, fordi jeg saadan af og til - naa altsaa gaar lidt udenom. Men Sagen er den, jeg trænger s'gu saa forbandet til - ja saadant noget mere kvindeligt, forstaar De. - Jeg holder af saadant et lille Dameværelse - med Ting og Parfume - og Latter - og saadan lidt Hygge.

Jeg bor jo kønt nok - (slaar ud med Haanden) saadan, - skønt jeg godt kunde lide, at her skulde være lidt mere - komfortabelt - og saadan lidt ~~EKXEKX~~ chick Indretning - det - bliver s'gu aldrig det - ikke det som en Mand trænger til.

Jeg kan godt lide Stil - det er s'gu meget kønt, men mest i en Spisestue.

Jeg kan lide, hvad der er fikst og saadan - !

Og saa er der jo Inga - og det ene med det andet. Jeg har jo ikke noget at beklage mig over.

(Tavshed)

Ejlersen (ser paa ham)

Inga er saa stor. - For den Sags Skyld -

Birkved

Naa jaa Inga. - Men saa min Kone. Hun elsker mig s'gu. Og det gaar jo ogsaa - det gaar jo.

Det er forresten morsomt at tale ud engang med et Mandfolk. De forstaar mig nok, Ejlersen.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Ejlersen (langsomt)

Ja. - Jeg forstaar Dem nok. (Rejser sig) Og maaske vil jeg en Dag bede Dem om at høre paa min Fortrolighed - i alt Venskab.

Birkved (springer op)

Ja kære - kære - selvfølgeligt.

Inga (ind)

Maa Gudrun og jeg ikke ogsaa faa en rigtig Mandecigar. Mo'r og Tante Ingeborg er saa rædsom naive, de tror, vi faar ondt af det! (Brister i Latter)

Birkved

Er du gal, Tøs! (Ler glad) Hun er gal, hun er pinedød gal. Skal det være Havanna maaske?

Inga

Aah ja - hvad! Saa har Johannes ikke noget at vigte sig af. Han sidder der inde og siger, at Kvindernes Frigørelse er et overvundet Stadium! Gudrun og jeg skælder ham Bælgen fuld. - Det er meget sjovere at komme med en Cigar, man har faaet end med en man har stjaalet.

Birkved

Stjæler du Cigarer ? Hvis - maa jeg spørge?

Inga (kysser ham)

Dine, søde Babs! Det vil sige, naar vi er hos Grams stjæler vi naturligvis Onkels. (Brister i Latter) Og saa sidder Mo'r og Tante Ingeborg derinde og tror, at vi faar ondt af det! - Det er til at dø af! (Snapper et Par Cigarer og løber ud)

Birkved (forbavset)

Det var Satans! Ryger de Havannacigarer ? Naa ja, naar de maa for Agnes. -

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

(Fru Birkved og Fru Gram ind)

Fru Birkved (ryster smilende paa Hovedet)

Du skulde ikke give dem Lov til at ryge store Cigarer Hans.

Birkved

Lov ? Tror du hun spurgte om Lov? Hun snubbede dem s'gu.

Fru Gram

Jeg forbød Gudrun det.

Ejlersen

Jeg tillader mig at tro, at de unge Damer gør akkurat lige, hvad de har Lyst til.

Fru Gram (sætter sig)

Ikke Gudrun. Det maa jeg dog sige.

Fru Birkved (sætter sig ligeledes)

Naa ja, Inga er nu heller ikke slem - men selvfølgeligt - naar de kommer sammen - -

Birkved

De er jo heller ikke Børn længer - selv om de er barnlige nok.

Fru Gram

Nej, ved du hvad, Hans. Hvis et Barn paa atten Aar ikke er et Barn, saa ved jeg virkelig ikke, hvad hun er.

Birkved (ser paa sit Ur)

Naa Barn og Barn - (distrait) Naa nu maa jeg nok - jeg glemte vist at sige, at jeg skal et Løb hen i Industriforeningen.

Fru Gram (spidst)

Nu? I Aften ?

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Birkved (irriteret)

Ja, du skal jo i Teatret - saa du maatte jo renoncere paa mit Selskab i hvert Tilfælde !

Fru Gram (spidst)

Ja bevares.

Birkved

Og De bliver jo, til jeg kommer igen, Ejlersen. (putter Cigarer i et Fuderal og stikker det i Lommen) Jajada - farvel saa længe allesammen.

Fru Gram, Fru Birkved og Ejlersen

Farvel.

Birkved (i Døren)

Sørg for Whisky og Sodavand til Ejlersen, Agnes. (ud)

Fru Birkved

Vil De have Whisky, Direktør Ejlersen.

Ejlersen (smiler og bøjer sig mod Fru Gram)

Er Deres Søster vred paa mig, Fru Gram.

Fru Gram (lidt fremmed)

Ikke det jeg ved.

Ejlersen

Hørte De ikke, at Fru Birkved kaldte mig :Direktør Ejlersen.

Fru Gram (tænder en Cigaret, lidt køligt)

Jeg ved ikke, hvad hun ellers plejer at kalde Dem.

Ejlersen

Naa, det ved De ikke. Saa tror jeg, at jeg til evige Tider vil lade det være en Gaade.

Fru Birkved (tænder ligeledes en Cigaret)

Ejlersen mener, at vi plejer at kalde ham: Co. Det er Ingas Vittighed - "Birkved & Co." - forstaar Du.

Jeg kan se paa min Søster, at hun ikke finder det morsomt.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Ejlersen

Jamen det er da saadant et nemt lille Navn. - De maa indrømme Fru Gram, at det lyder betydeligt venligere, naar Fru Birkved siger: vil De have Whisky, Co. ? end naar hun siger: Vil De have Whisky, Direktør Ejlersen.

Fru Gram

Jo-o - jo-o - det lyder unægteligt mere - mere -

Fru Birkved (smiler pludseligt)

Lad være med at sige familiært, Ingeborg!

Fru Gram (smiler ligeledes)

Det var ellers det, jeg var lige ved at sige! - Ved du hvad jeg tænker paa, det er dog forbavsende saa Johannes Egevang kommer til at ligne sin Fa'r.

Fru Birkved

Aah ja saamænd.

Ejlersen

Jeg har aldrig haft den Fornøjelse at se den ældre Egevang.

(Begge Damerne ler)

Fru Birkved

Der existerer ikke nogen ældre Egevang. Johannes Fa'r hedder Hansen og blev for fem-og-tyve Aar siden kaldt: "Søde Hansen".

Fru Gram (lidt vred)

Agnes dog, hvor kan du huske saadan noget. Det passede slet ikke. Han var en meget smuk Mand - en meget smuk Mand.

Fru Birkved

Der var da ingen, der haanede søde Hansen mere end du! Jeg var rigtignok ikke mere end tretten-fjorten Aar den Gang; men jeg kan da tydeligt huske, at jeg havde forfærdeligt ondt af søde Hansen, fordi du haanede ham saa fordærdeligt.

Fru Gram (puster en Røgsky fra sig)

Det var fordi, jeg var forelsket i ham.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Fru Birkved

Det er ikke sandt! Det er ikke sandt, Ingeborg!

Fru Gram (smiler)

Jo, det ved Gud det er!

Fru Birkved

Det skjulte du min Sandten godt. Man skulde dog tro, at to Søstre maatte kende saa meget til hinanden.

Ejlersen

Hvorfor to Søstre mere end to Brødre ? Eller Far og Søn - eller Mor og Datter ? Eller Mand og Kone.

Fru Gram

Nej, med Mor og Datter er det virkelig noget andet, Hr. Ejlersen. Selvfølgelig kender en Datter ikke sin Mor - men at en Mor ikke skulde kende sin Datter ? Det maa være en meget daarlig Mor.

Fru Birkved (pludseligt)

Hvad tror du, at Mor vidste om dine Følelser for søde Hansen. - Ikke Spor!

Fru Gram

Det var ogsaa noget andet den Gang. Der var ikke nær den Fortrolighed, Desuden var vi meget mere voksne i den Alder end for Exempel Inga og Gudrun.

Ejlersen

Ja, hvor kan De nu vide det? Hvor kan De vide om ikke Frøken Gudrun og Inga i al Stilfærdighed har tabt deres smaa Hjerter til søde Handens Søn - den unge Egevang?

(Begge Damerne ler)

Fru Gram

Nej, De kan tro nej.

Fru Birkved

De er Kammerater. De er allesammen dus.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Fru Gram

Det er netop det! - Jeg skal sige Dem, vi saa kun Mændene som en Slags Dessert. Vi kendte dem egentlig slet ikke, derfor havde vi meget lettere ved at forelske os i dem.

Ejlersen (bøjer sig mod Fru Birkved)

Forelskede ~~XXX~~ De Dem ogsaa let ?

(Begge Damerne ler)

Fru Gram

Hun !

Fru Birkved (smilende)

Jeg forelskede mig ikke alene i alle dem jeg saa! Jeg forelskede mig ogsaa i dem, jeg bare hørte om.

Fru Gram

Jeg tror nok, at søde Hansen var den eneste, hun ikke var forelsket i. Og det var bare fordi, jeg talte ondt om ham.

Fru Birkved

Er Du gal! Jeg var selvfølgelig vanvittigt forelsket i søde Hansen.

(De ler igen begge)

Ejlersen (rejser sig)

~~Maa~~ jeg selv ringe efter en Whisky ?

(Ringer. Tavshed. Pigen ind)

Fru Birkved

Vil De bringe Whisky og Soda.

(Pigen ud)

Fru Gram

Hvad er Klokken Direktør Ejlersen.

Ejlersen (ser paa sit Ur)

Otte.

Fru Gram

Allerede. Farvel da Agnes (~~rejser sig~~). Saa lader du nok Johannes følge Gudrun hjem ved Titiden. Farvel Hr. Ejlersen.

(Fru Birkved følger Fru Gram ud. Pigen ind med Whisky og Soda. Fru Birkved ind, sætter sig paa sin forrige Plads. Ejlersen driver lidt omkring, ~~sætter sig saa i Stolen ved Siden af~~

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Ejlersen

Hvorfor er De vred?

Fru Birkved

Jeg kan ikke fordrage, at De taler saadan, naar min Søster hører det, naar nogen hører det. Hun blev stødt - og med Rette. Og hvis jeg nu var vred, saa kunde jeg jo dog ikke give nogen Forklaring, naar nogen hørte det.

Ejlersen

De er altsaa vred ?

Fru Birkved (kort)

Nej, jeg er ikke.

Ejlersen (~~rejser sig, gaar lidt, standser saa foran hende~~)

Men jeg er vred. (Tager pludselig hendes Haand og kysser den) Jeg er meget vred - fordi De var saa forelsket af Dem. - Hvorfor var De saa forelsket ?

Fru Birkved (trækker sin Haand til sig, kort)

Det ved jeg ikke.

Ejlersen (bøjet over hende)

Og vil De aldrig blive det mere ? Aldrig mere ?

Fru Birkved

Det haaber jeg ikke. (Rejser sig og gaar hen ved Skrivebordet. Staar halvt bortvendt fra ham og leger med nogle Ting paa Bordet. Pludselig kort) Hvad er dét for en højrød Dame, De har anskaffet Dem paa Kontoret ?

Ejlersen

Jeg ?

Fru Birkved

Hende i det inderste Kontor, det mellem Deres og min Mands. Hun har rødt Haar og rød Kjole og røde Sløjfer i Undertøjet. (Ironisk) Det var en voldsom dæmonisk Pragt, hun udfoldede!

Ejlersen

Naa, Frøken Petersen.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Fru Birkved (kort)

Jeg ved ikke, hvad hun hedder.

(Ejlersen gaar langsomt hen til hende og kysser smilende hendes Haand)

Fru Birkved (trækker utaalmodigt Haanden til sig)

Hvad er det for en Frøken Petersen?

Ejlersen (stadig smilende)

Tror De, jeg aner, at hun har rødt Haar. - Eller røde Sløjfer ? - Hun skriver paa Maskine og er en Slags Sekretær - forresten ikke for mig, men for Deres Mand.

Fru Birkved (sætter sig paa ~~Skrivebordsstolen~~, ~~leger lidt med en Papirkniv~~. Smiler pludseligt)

Nu tror De formodentlig, at jeg er skinsyg ?

Ejlersen

Skinsyg ? - Nej, jeg har ikke Storhedsvanvid.

Fru Birkved (kort)

Det er jeg heller ikke. Jeg hader bare daarlig Smag. - Jeg vilde hade Dem, hvis De havde en daarlig Smag.

Ejlersen (hen til hende smilende)

Det har jeg ikke, vel?

Fru Birkved (rejser sig, gaar hen og skænker sig et Glas Sodavand, sætter sig paa sin første Plads. Ejlersen følger efter)

Lad være med at løbe efter mig hele Tiden. Sæt Dem ned og vær fornuftig.

Ejlersen

Jeg vil sætte mig ved Siden af Dem og prøve paa at være fornuftig, hvis De vil fortælle mig, hvorfor De var saa forelsket af Dem, da De var ung Pige.

Fru Birkved (smiler)

Aah man gaar vel og venter noget.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Ejlersen (sætter sig ved Siden af hende)

Hvad ventede De?

Fru Birkved (smiler)

Det ved jeg ikke. Da jeg var helt ung, var det en Mand paa en hvid Hest. Senere var det vist "den store Kærlighed".

Ejlersen

Men dengang - aah lad mig holde Deres Hænder, mens jeg siger det, (tager hendes Hænder) jeg ved godt, at jeg er en Bøffel nu - men da De giftede Dem, hvad saa ?

Fru Birkved (trækker Hænderne til sig)

Dengang var det ikke den hvide Hest. Dengang var det det andet.

Ejlersen

Troede De det ?

Fru Birkved

Ja. (Heftigere) Og det var det ogsaa. Det var det. - Ikke paa den Maade, som en ung Pige drømmer om - og ikke paa den Maade, som De tænker det, fordi De ikke har været gift. Men paa en anden Maade.

Selvfølgelig er det en Skuffelse i Begyndelsen! (Smiler) Man er romantisk og unøjsom, og vil have, at Lykken skal begynde forfra hver Morgen - og alt det - saadan som man tænker og drømmer. (Ser paa ham og smiler igen) Jeg er slet ikke bange for at indrømme, at det var en Skuffelse i Begyndelsen, for det er noget man vokser fra, Co.! Jeg kender ikke alene ingen, jeg vilde bytte med, men jeg er helt tilfreds.

Ejlersen (efter et Øjeblik)

Ved De, hvorfor De sagde tilfreds ?

Fru Birkved (ser spørgende paa ham)

Hvorfor ?

Ejlersen

Fordi De ikke kunde sige lykkelig.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Fru Birkved (lidt kort)

Jeg kan ikke lide Ord.

Ejlersen (~~rejser sig~~)

Ved De, hvad jeg vilde ønske ? At jeg havde kendt Dem som ung Pige! Da De drømte om en hvid Hest og turde sige Lykke.

(Tavshed)

Fru Birkved

Jeg tror ikke, jeg sagde det dengang heller. - Og jeg var ikke meget lykkelig. Jeg er det snarere nu.

Ejlersen (~~sætter sig igen~~, bøjet imod hende)

Hvorfor er De det nu.

Fru Birkved (smiler)

Lad være med at stirre saadan paa mig, saa skal jeg prøve paa at forklare Dem det. - (Ler lidt) Men saa maa jeg jo prale! Jeg er saa afholdt. - Alle dem jeg bryder mig om, holder af mig. Inga, min Søster, Hans - ja, jeg ved godt, at De i Virkeligheden slet ikke forstaar Hans, undtagen som Forretningsmand. Og Ingeborg forstaar ham heller ikke. Hele min Familie forstod ham ikke.

Ejlersen

De tager Fejl. Jeg sætter Pris paa Deres Mand.

Fru Birkved

Ja ikke sandt ! - Jeg elsker Dygtighed - det er nok fordi jeg selv er saa udygtig. og jeg beundrer ham, aah hvor jeg beundrer ham. Jeg beundrede, at han ikke havde nogen Form eller i hvert Tilfælde ikke den samme Form, som jeg var vant til. Og har De ikke lagt Mærke til, hvor han er bleven hensynsfuld - nej, De kendte ham ikke som ganske ung (ler)
Men De aner ikke, hvor han altid væltede alting, og altid sagde det gale og var revnende ligeglad med hvem han traadte over Tæerne, eller stødte paa Albuerne. (Ser paa ham og smiler)
Og ved De hvad, nu er det bedst, De faar at vide, hvor urimelige Kvinder er, for at De kan rette Dem efter det, naar De engang faar en Kone. Det var det, jeg forelskede mig i, men da jeg godt og vel var blevet gift med ham, var det det, jeg endelig vilde have forandret. Jeg vilde gøre ham til en anden, jeg vilde gøre

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

ham til en kælen Mand, jeg tror, jeg var lige ved at sørge mig ihjel over, at han ikke var Lyriker. - Men nu er han det, Co!

Hele hans Liv er ligesom blevet eet Hensyn. Naar han skal ud, er han ked af det, og naar han kommer sent hjem, er det ligesom han slet ikke ved, hvordan han skal gøre det godt igen, skønt jeg ikke bryder mig om det. Han giver mig Ting før jeg ønsker dem, og Ting, som jeg slet ikke ønsker - han - - og saa er der Dem - (ser op, smiler lidt) ja, De sparer jo ikke paa Ordene, vel ?

Og saa tænker jeg, eller det er slet ikke noget, jeg tænker, men jeg har saadan en indvendig Frygt for, at det hele slet ikke er sandt. For hvorfor skulde jeg være saa forfærdelig elsket, og saa er jeg bange for at tale om det og bruge store Ord og sige "Lykke", for at det ikke altsammen skal falde sammen og blive til Aske.

Ejlersen (roligt)

De mener ikke, at De tror, min Kærlighed kunde falde sammen og blive til Aske.

Fru Birkved (smiler)

Deres først!

Ejlersen (heftigt)

Hvorfra har De den forbandede Skepsis, som gør Dem usaarlig og urørlig.

Fru Birkved

Den er jeg vist født med. Og den gør mig ikke usaarlig. (smiler og banker let med Fingeren først paa sin Pande og saa paa sit Bryst) Det er kun med Hovedet jeg er skeptisk! Mit Hjerte er fuldt at lysegrønne Haab.

Ejlersen (bøjet mod hende)

Hvad haaber De ?

Fru Birkved

Det ved jeg ikke. - (smiler) Maaske haaber jeg, at mit Hoved og mit Hjerte engang skal faa den samme Rythme.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Ejlersen (bøjet over hende)

Vil De saa blive grænseløst lykkelig.

Fru Birkved (ser paa ham)

Ja, eller det modsatte, ikke ?

Ejlersen

Og alt det kommer jeg slet ikke med i ? Jeg er helt udenfor Deres Liv.

Fru Birkved (smilende)

Jeg synes virkelig, De er i høj Grad nærværende! Bestandigt!

Ejlersen (rejser sig, gaar lidt op og ned, standser foran hende)

Mener De, at jeg kommer her for tit ?

Fru Birkved

Nej, det mente jeg ikke. Men De kommer her tit. Og jeg tror - det er vel nok nogle, der mener, at det er for tit.

Ejlersen

Ikke Deres Mand. Han opfordrer mig altid selv.

Fru Birkved

Nej ikke Hans. Hans er aldeles umistænksom. Og derfor, derfor skal han heller ikke - ikke narres. Vel ?

(Tavshed)

Ejlersen

Hvad tror De egentlig om mig ? Tror De, jeg vil narre Deres Mand ?

Fru Birkved

Ja hvad - jeg ved ikke - hvad skal det ellers kaldes?

Ejlersen (efter et øjeblik)

Vil De lade mig tale med Deres Mand. - Vil De lade mig foreslaa ham en Skilsmisse.

Fru Birkved

Nej aldrig! Aldrig! Det har man ikke Lov til - det har jeg altid syntes, at man ikke havde Lov til.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Husk, jeg har selv valgt ! Og husk, at et Hjem, det er noget, man er to om. Vi har gjort det, saa godt vi kunde for hinanden og for Inga. Det er altsammen fælles. Vi har lært at indrette os efter hinanden, vi har tildels faaet samme Smag, og vi har den mest ubetingede Tillid til hinanden.

De har ikke været gift og derfor foragter De naturligvis den Slags Følelser og kalder det Vane - eller Dovenskab, men det er noget helt andet, noget som ikke kan forklares, en Værdi, der ikke kan erstattes med noget andet, ikke med det, som De vilde kalde Lykke - ikke med noget andet.

(Tavshed)

Ejlersen (pludseligt)

Hvorfor siger De alt det ? Hvorfor siger De ikke simpelthen: Jeg vil ikke, fordi jeg elsker min Mand.

(Tavshed)

Fru Birkved (ser op)

Hvor De lægger Vægt paa Ord! Eengang brugte jeg selv saadanne Ord. Tit! - Men tror De, det gjorde mig lykkeligere ?

Ejlersen (kort)

Det var fordi De vidste, at det ikke var sandt.

Fru Birkved

Det har De ikke Lov at sige, for det ved De ikke noget om. Ingen kan bedømme et Forhold ude fra. Man kan se de to Parters Forskellighed, det er saa let! Men den Samhørighed, der maa være, naar to Mennesker har levet Side om Side i tyve Aar, hvoraf i hvert Tilfælde de ti sidste har været uden Mislyd - den kan De ikke - eller den vil De ikke se.

(Pludselig muntrere) De skal se, naar De selv bliver gift. Saa gaar det Dem akkurat ligesaadan. Jeg kan huske, hvor det gøs i mig, da jeg var ung - og forlovet - og forelsket, naar min Søster Ingeborg med rolig og overbevist Stemme forkyndte, at de syv første Aar af et Ægteskab var de værste. - Men vi skal allesammen igennem det, Co! De ogsaa. - Men saa bliver det ogsaa godt.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Ejlersen

Hvorfor siger De det ? De ved godt, at jeg aldrig bliver gift.

Fru Birkved (smilende)

De længes jo som en Gal efter at faa en Kone!

Ejlersen

Jeg længes efter Dem.

(Tavshed)

Fru Birkved (ser op)

De skal giftes med en ung Pige.

Ejlersen (bøjet mod hende)

For mig er De en ung Pige. (kysser hendes Haand) Jeg kender ingen yngre Pige - ingen Pige, der ved saa meget om Resignation og saa lidt om Kærlighed. - Aah, hvor jeg elsker Dem Agnes.

Fru Birkved (tager sin Haand til sig, gaar hen til Skrivebordet og leger med nogle Ting. Halvt bortvendt

Hvor længe vil De blive ved med at sige det?

Ejlersen

Saa længe til De siger ja.

Fru Birkved (lyst)

Det bliver længe.

Ejlersen

Er De ked af at høre det ?

(Tavshed)

Ejlersen (hen til hende, sagte)

Jeg har sagt det tusinde Gange - og i den Tid har De tusinde Gang sagt nej.

Fru Birkved (smiler)

Nej kun nihundrede og nioghalvfems!

Ejlersen

Hvad mener De med det.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Fru Birkved

Ingenting!

Ejlersen (indtrængende)

Jo sig, hvad mente De ?

Fru Birkved

Ingenting. Ikke noget godt i al Fald! De tror altid, at jeg mener noget med alting. Det gør jeg slet ikke. (Vender sig pludselig. Bedende) Lad os være Venner, Vo ? Vil De være min Ven? (rækker sin Haand frem)

Ejlersen (vender sig bort)

Nej - jeg vil ikke være Deres Ven. (Pludseligt) De, som er saa bange for Ord, maa da kunne se, at det vilde bare være et Ord.

Fru Birkved (smilende)

Men det er saadant et godt og roligt Ord!

Ejlersen

Derfor vilde det o saa være saadan en grov Løgn. (Døren til Spisestuen aabnes, man hører de Unges Latter, saa kommer Johannes Egevang ind i Stuen)

Johannes

Farvel, Fru Birkved, og Tak for i Dag.

Fru Birkved

Gaar du, Johannes ? Jamen du skulde jo følge Gudrun hjem.

Johannes (smiler)

Jeg maa ikke. De har vist noget for, for de hvisker og fniser og er ikke til at komme nær. Inga sagde, at jeg kun maatte komme til Deres Selskab i Overmorgen paa den Betingelse, at jeg vilde gaa nu.

Fru Birkved (kalder)

Inga !

Inga (leende ind)

Hvad er der ?

Fru Birkved

Hvorfor skal Johannes ikke følge Gudrun hjem ?

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Inga (tager hende om Skulderen)

Aah nej Mamse, lad nu være med at bringe Kludder i det ! (Kysser hende) Det er noget vi har væddet ! - Skrup nu af Johannes, inden vi faar Vrøvl. - Jeg skal nok fortælle dig det bagefter, Mamse - gaa nu Johannes ! - Kom saa ! (Følger ham ud i Entreen)

Ejlersen

Saa barnlig var De ikke, da De var atten Aar.

Fru Birkved

Aah paa en anden Maade.

Ejlersen

Dengang gik De allerede rundt og var evigt forelsket.

Fru Birkved

Dengang blev jeg gift.

Ejlersen (pludseligt)

Aah, hvor det var Synd. De var jo ikke andet end et Barn.

Fru Birkved (smiler)

Maaske bliver man slet ikke voksen, før man bliver gift. (Inga fra Entreen, ind i Spisestuen)

Ejlersen

Saa skulde jeg aldrig blive voksen.

Fru Birkved

Vi faar se !

Ejlersen (hen til hende)

Hvorfor tror De ikke, at jeg elsker Dem.

Fru Birkved (efter en Pavse)

Jeg tror det. (der smilende paa ham) Men naar De ikke gør det mere, saa tror jeg det ikke mere, husk det!

Ejlersen

Hvorfor siger De det ? Hvad mener De med det?

Fru Birkved

Jeg mener - De skal aldrig føle Dem forpligtet, Co. (halvt bortvendt, smilende) Jeg skal glemme det, saa snart, De ønsker det, før De ønsker det. Mennesker fornægter altid deres gamle Kærlighed, ved De nok. Det skal De aldrig behøve - det er saa flovt for begge to.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Ejlersen (pludseligt)

Nu ved jeg, hvad De er ! De er hovmodig. De vil vide alting bedre ! (Griber hendes Haand) De er jo forfærdelig hovmodig!

Fru Birkved (trækker smilende Haanden til sig)

Hvis det er Hovmod, er det et meget ydmygende Hovmod, kan De tro.

(Inga ind - hen til Ejlersen)

Inga

Aah Co., vil De gøre mig en Tjeneste ?

Ejlersen

Hvis den ikke er altfor stor.

Inga

Vil De køre Gudrun hjem i Deres Bil.

Fru Birkved

Men Barn dog, det er jo ikke to Minutter!

Inga

Aah hvad, vil De ikke, Co !

Fru Birkved

Jamen Inga -

Inga

Ti stille, Mamse, det er noget med Vædderaalet. Vil De ikke nok Co ?

Ejlersen

Skal det være lige med det samme ?

Inga

Ja. Hun vil saa gerne, men hun generer sig for at bede om det. Maa hun ikke ogsaa Co. ?

Ejlersen (smilende)

Kan det ikke vente en halv Times Tid ?

Inga

Aah nej Co. Og det varer jo altid noget, inden han kommer ! Maa jeg telefonere efter den ? (Kalder) Gudrun!

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Gudrun (ind)

Aah Inga dog!

Ejlersen (smilende)

Vil De gerne køres hjem Frøken Gudrun ?

Gudrun (undseligt)

Det er bare noget, Inga har fundet paa.

Inga

Næh, hvor du er lumsk! - Maa jeg Co ? Maa jeg telefonere efter den.

Ejlersen

Ja, saa gør det da.

Inga (telefonerer et Numer)

Er det hos Direktør Ejlersen ? Er det Hansen ? De taler med Frøken Birkved. Jeg skulde bede, om De vilde sige til Chauffeuren, at han skal køre Bilen hen til os med det samme. Ja, Tak, Farvel. (Brister i Latter) Kom saa, Gudrun!

(De gaar med hinanden om Livet)

Ejlersen (smilende)

Hvad mon de havde for.

Fru Birkved

Hun synes vel, det er fordærdelig fint at komme hjem i en Selvejer.

Ejlersen

Hun har et sødt Smil.

Fru Birkved

Hun er ogsaa en sød Pige.

Ejlersen

Ja, saa skal jeg vel sige farvel da.. (Hen til hende) Vil De een eneste Gang lade mig kysse Deres Hænger uden at trække dem fra mig ?

Fru Birkved (smilende)

Nej.

Ejlersen

Aldrig ?

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Fru Birkved (med Hænderne paa Ryggen)

Nej. (Pludseligt) Jo, hvis det saa bliver sidste Gang.

Ejlersen (smilende)

Saa kommer jeg aldrig til at kysse Deres Hænder. For det bliver aldrig sidste Gang.

Fru Birkved (smilende)

Saa har det været sidste Gang!

(Ejlersen vil gaa bag om hende for at gribe hendes Hænder. Inga og Gudrun ind. Gudrun i Overtøj)

Inga

Saa! Nu er hun klar ! Ser hun ikke kær ud, Co !(Brister i Latter)

Gudrun (undseligt)

Men Inga dog.

Fru Birkved

Jeg synes, du er saa fjantet i Aften, Inga.

Inga

Det skal du ikke bryde dig om, det er fordi Co ser saa sjov ud.

(Automobilhornet høres)

Der er den. Hurra. Ned med dig, Gudrun. - Farvel Co!

Ejlersen (til Fru Birkved)

Farvel, og Tak for i Aften.

Fru Birkved

Farvel - og paa Gensyn paa Tirsdag. Farvel Gudrun.

(Følger ud)

Inga (raaber)

Farvel ! Og god Fornøjelse begge to!

(Brister i Latter og giver sig til at snurre rundt)

Fru Birkved (ind)

Du er saa fjantet, Inga.

Inga

Det har du sagt - og jeg ved det godt, men du skulde bare vide - du skulde bare vide -

(ler igen)

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Fru Birkved

Du skulde gaa i Seng.

Inga

Det vil jeg ogsaa. Men det er saa spændende. Saa vanvittigt spændende.

Fru Birkved

Hvad er spændende ?

Inga

Væddemaalet. (Springer op, hen til Fru Birkved, hænger sig om Halsen paa hende) Du skulde bare vide det, Mamse. Men du bliver naturligvis bare gal i Hovedet.

Fru Birkved (smilende)

Paa dig ?

Inga

Ja, og paa Gudrun. Gud, hvor er hun udspekuleret - hvor er hun udspekuleret.

Fru Birkved

Hvad har hun da gjort ?

Inga

Ingenting. (Ler) Ikke endnu ! Tror jeg da ! - Vil du lade være med at blive gal i Hovedet ? Og vil du love mig at lade være med at sige det til nogen ? - Gudrun har væddet paa, at hun skal faa Co. til at kysse sig, naar han følger hende hjem.

(Fru Birkved vender sig og stirrer paa hende. Tavshed)

Inga (uroligt og trodsigt)

Ja - hvad ser du paa ? Det var ikke mig, der fandt paa det. - Jeg kan vel ikke gøre for, hvad Gudrun finder paa ?

Fru Birkved (samler sig)

Nej. - Nej - - men hvor kan I - - hvor kan I finde paa saadan noget ?

Inga (beroliget)

Saadan noget ? Det er da meget almindeligt. Gud, hvor er jeg spændt - hvor er jeg spændt ! Er du ikke ogsaa ?

Fru Birkved

Jo. - Nej. - Gaa nu i Seng, Inga. Jeg vil helst lade, som jeg ikke har hørt det. Godnat.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Inga (kysser hende)

Godnat Mamse - nej kys ordentligt. Lige paa Munden. - Og ved du, hvad hun sagde ? - at hun vilde faa ham til at køre en Omvej - for det var altfor kort Tid, hvis hun skulde lige hjem. - Og ved du, hvad hun gjorde ? Hun tog alle sine Haarnaale i Lommen for at hendes Haar skulde falde ned ! Aah, hun er saa udspekuleret - for hun har nu et pænt Haar. Aah, hun er saa udspekuleret. - Tror du hun faar ham til det ?

Fru Birkved

Godnat, Inga.

Inga

Lad være med at være sær og gammeldags ! - Det er sandt, det kan du ikke gøre for. Det er fordi du er saadan en væmmelig, gammel, sød, smuk Heks ! (Kysser hende heftigt)

Godnat Mamse! (Gaar)

(Fru Birkved gaar op og ned. Hun til Vinduet. Tilbage midt i Stuen. Gaar saa hen til Skrivebordsstolen, staar stille et Øjeblik, sætter sig saa og tager Telefonen)

(Fru Birkved forlanger samme Numer som Inga før)

Er det hos Direktør Ejlersen. Er Direktøren kommet hjem. Naa, Tak. Nej, der var ikke noget. -

(Lægger Røret fra sig, begynder atter at gaa. Sætter sig i Skrivebordsstolen, sidder et Øjeblik stille, kaster saa pludselig Armene forover paa Skrivebordet og Hovedet ned paa dem)

(Et Øjeblik efter Birkved ind)

Birkved (staar stille ved Døren)

Agnes - er du alene - ? Er der noget i Vejen ?

Fru Birkved (løfter Hovedet, stryger med Haanden over Ansigtet)

I Vejen - nej.

Birkved (uroligt)

Har du ventet paa mig.

Fru Birkved

Ja - ventet ? Nej.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Birkved

Det er jeg ked af - det er jeg s'gu ked af, Agnes - men det trak ud - det trak saa forbandet længe ud. Og jeg troede jo, de andre var her. Ejlersen havde lovet at blive. Jeg er s'gu ked af det, Agnes, hvis du er ked af det.

Fru Birkved

Jeg har bare Hovedpine. (Rejser sig) - Vil du gøre mig en Tjeneste - vil du ringe til Ejlersen.

Birkved

Til Ejlersen ? Er han ikke ligge gaaet ?

Fru Birkved

Jo - men nu er han hjemme. Nu maa han være kommet hjem.

Birkved

Men vil du da ikke selv ?

Fru Birkved

Naj, jeg har ringet en Gang før, man da var han ikke kommet.

Birkved

Hvad skal jeg sige.

Fru Birkved

Sig bare - - Du kan give mig Telefonen, hvis han er der.

Birkved (telefonerer)

Er det hos Direktør Ejlersen. Tak, det er Direktør Birkved. Er det Hansen ? Godaften, Hansen! Er Direktøren kommet hjem ? Naa ikke. Naa Tak - nej Tak. Nej Tak, jeg ser ham jo i Morgen. Godnat. -

Nej, han er ikke kommet endnu. Var det noget vigtigt.

Fru Birkved (ser et øjeblik aandsfraværende) paa ham)

Det var bare Børnene. Det er bare Børnene, der har leget. - ~~Godnat~~. (gaar).

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Anden Akt

Inga og Johannes Egevang sidder ved Siden af hinanden i en stor Stol. De ryger begge.

Inga

Ja, saa er der ikke mere. Jeg vil bare ikke haabe, at de ender med at faa hinanden ligesom i de daarlige Romaner - Det vilde være altfor latterligt. - Aah men Co. er heller ikke saa dum - ikke saa dum. - Skønt Mandfolk er nu latterlige. - og Gudrun er vældig snedig !

Johannes (flegmatisk)

Mig har hun aldrig fanget.

Inga

Lad bare være med at prale. Det imponerer mig ikke. Du har aldrig kunnet fordrage hende. Men jeg kan nu godt lide hende. Hun er vældig sjov, vil jeg bare sige dig, jeg ved ingen, der er saa sjov.

Fru Birkved (ind. Ser et Øjeblik paa hende, kalder saa)

Inga - jeg vil gerne tale et Øjeblik med dig.

Inga (rejser sig)

Er det noget Johannes ikke maa høre ? (gaar med Fru Birkved ind i den anden Stue. Et Øjeblik efter tilbage igen)

Inga (indigneret)

Det er den stiveste! Ved du, hvad hun sagde ? - At det var upassende, at vi sad i samme Stol!

Johannes (ser forbavset paa hende)

Hvad sagde du saa ?

Inga

Saa sagde jeg, om det var, fordi det var en Stol - eller om vi maaske heller ikke maatte sidde i samme Sofa ?

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Johannes

Hvad sagde hun saa ?

Inga

Saa sagde hun, at det maatte vi gerne, men vi behøvede ikke at sidde saa tæt op ad hinanden.

Men saa sagde jeg ogsaa, om hun og Far maaske ikke havde siddet ved Siden af hinanden, da de var unge, saa sagde hun, at det var noget andet, for de var forlovede.

Johannes

Hvad sagde du saa ?

Inga

Saa sagde jeg, at saa kunde vi selvfølgeligt ogsaa forlove os.

Johannes

Selvfølgeligt.

(Pause)

Johannes

Hvad sagde hun saa ?

Inga

Saa sagde hun bare, at jeg skulde lade være med at pjanke, og saa gik hun ind til sig selv. (Sætter sig i en anden Stol).

Johannes

Naa, du tør alligevel ikke ?

Inga

Tør hvad ?

Johannes

Sidde i samme Stol.

Inga

Jeg tør godt. Men jeg kan selvfølgelig ligesaa godt lade være.

Johannes

Naa, men saa behøver vi jo heller ikke at forlove os.

Inga

Nej, det manglede bare. (tænder en Cigaret)

(Pause)

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Johannes

Det er jeg forresten ked af.

Inga

Af hvad for noget ?

Johannes

Jeg synes, det var saadan en udmærket Lejlighed til at demonstrere det.

Inga

Demonstrere hvad for noget ?

Johannes

Vores Forlovelse.

Inga

Jamen vi er jo slet ikke forlovede ?

Johannes

Nej, men saa kunde vi blive det. Saa var den Ceremoni forbi.

Inga

Naa ja. - Men vi faar selvfølgeligt et farligt Vrøvl.

Johannes

Selvfølgeligt.

Inga

Det er kedeligt, at der altid skal gøres Ophævelser, naar man foretager sig noget fornuftigt.

Johannes

Det er saadan en Slags Overlevering fra Guldalderen. De tror, de skal. (Rejser sig) Skal vi lade Bomben springe i Aften ? Saa tror jeg, jeg gaar hjem og forbereder mine Gamle.

Inga

Ja, saa kan jeg ringe til Far, om han vil komme lidt tidligere hjem fra Kontoret. Farvel saa længe.

(Gaar hen til Telefonen)

Johannes

Tag og følg mig ud.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Inga (forbavset)

Naar vi er forlovede, behøver du da ikke at kysse mig i Entréen ?

Johannes

Nej, det er ogsaa sandt. (hen og kysser hende kærligt) Farvel saa længe Ingapige.

Inga

Farvel, min Dreng. (Han gaar. Hun tager Telefonen og beder om et Numer) Er det Birkved & Co. - Jeg vil gerne have Omstilling til Direktør Birkveds Privatkontor. - Hallo, er det Babs ? Det er Inga. Kan du ikke komme lidt tidligere hjem, jeg har noget, jeg skal sige dig. - Det siger jeg ikke. - Det skal være en Overraskelse. Nej, det er ikke noget med Mor. Det er noget med mig selv - Aark nej - aark nej - det er meget værre. - Farvel saa længe. (lægger Røret)

Fru Birkved (ind)

Er Johannes gaaet. - Vil du telefonere for mig?

Inga

Ja, han gik hjem og forberedte sine Forældre.

Fru Birkved

Paa hvad ?

Inga

Paa Forlovelsen.

Fru Birkved

Hvilken Forlovelse.

Inga

Min naturligvis.

Fru Birkved

Inga !

Inga

Ja, hvad er der ?

Fru Birkved (lidt strengt)

Inga !

Inga

Ja, hvad er der ?

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Fru Birkved

Du er for gammel til at pjanke med den Slags Ting.

Inga

Jeg troede, du syntes, jeg var for ung til at tage dem alvorligt. - Sig mig engang, Mamse, i hvad Alder syntes du egentlig, man er voksen nok til at blive gift ?

Fru Birkved

Jeg syntes i hvert Tilfælde, man skulde vente, til man havde en lille Smule Begreb om, hvad det er at elske.

Inga

Jamen det kan du jo ikke vide, om jeg ikke har. Jeg er nu nærmest tilbøjelig til at tro, at du ikke har. Jeg har oprigtig talt aldrig truffet nogen ældre Dame, hvis Begreber om Kærlighed svarede til mine.

Fru Birkved

Er det Johannes, du bilder dig ind at elske ?

Inga

Ja, det er Johannes, jeg er forlovet med.

Fru Birkved

Maa jeg gøre dig opmærksom paa, at du forleden, da vi tog fra Concerten betroede mig, at du sværmede for det Violingeni, hvad det nu var han hed.

Inga (ler)

Du vil vel ikke have, at jeg skal gifte mig med et Vidunderbarn, Mamse ?

Fru Birkved

Jeg siger det selvfølgelig for at du skal forstaa, hvad dine Følelser er værd. Man kan ikke den ene Aften sværme for den ene og den næste Dag forlove sig med den anden - det er Barnestreger !

Inga

Jo, det ved Gud man kan. Jeg vil tillade mig at sværme for alle de Vidunderbørn, der er til i Verden, om jeg saa er gift i firsindstyve Aar og maa danse Tango med Krykker. Jeg vil og-

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

saa tillade mig at sværme for Blomster og Kakaolikør og kønne Kjoler - og alt det - ! Det har jo ikke noget med Johannes at gøre.

Fru Birkved (efter et Øjeblik)

Det er sandt. Det indrømmer jeg, Inga. Det var forkert af mig at tage det alvorligt. - Men det er forkert af dig at tage det andet alvorligt. Det er ogsaa et Sværmeri. Din Følelse for Johannes er ogsaa et Sværmeri.

Inga

Tror du, jeg sværmer for Johannes ? (Ler) Aah, hvor du dog er romantisk !

Fru Birkved

Jamen hvad vil du da ? Hvad mener du ? Inga kom nu her. Inga sæt dig her hos mig og sig mig saa en eneste Ting.

Jeg skal ikke spørge dig, om du ved, hvad Kærlighed er, for det ved man maaske kun, naar man er meget ældre, og det er noget, der er sammensat af saa mange Ting, at det maaske ikke engang rigtig kan kaldes Lykke - men Inga, ved du, hvad det vil sige at være rigtig forelsket, rigtig for Alvor forelsket i en Mand ?

Naar du hører Johannes' Trin paa Trappen, saa bliver du nok glad, fordi du holder meget af Johannes - men skælver du, Inga - aah nej, vend dig ikke bort, jeg ved godt, det er umulige Ting at tale om, men hør mig alligevel. - Gennemryster det hele dit Væsen - skælver du af Angst og Lykke og Forventning, Inga ?

Inga

Naj, jeg gør ikke. Det har jeg gjort. Det gjorde jeg, da jeg var fjorten Aar. Det kan man ikke blive ved med.

Fru Birkved

Fjorten Aar! Men du tager vel ikke den Smule Hjertebanken, man kan have, naar man er fjorten Aar, alvorligt ?

Inga

Jeg tager i det hele taget ikke Hjertebanken alvorligt. Men naar den er der, saa er den der, ikke sandt ?

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Fru Birkved

Men Inga forstaar du ikke, at du engang vil møde en Mand, som du synes er den eneste Mand i Verden. Og saa vil du græde Inga - aah du vil sørge - dit Hjerte vil jamre over, at du ikke ventede.

Inga

Det er jo slet ikke sikkert, at jeg havde truffet ham, hvis jeg ikke netop havde været gift. Og tænkt, hvis jeg nu slet ikke traf ham ! Eller tænk, hvis jeg først traf ham, naar jeg var fyrretyve Aar. Saa havde jeg vist ikke større Chance hos ham. En ung Pige paa atten har større Chancer end en ung Pige paa fyrre, tror du ikke, Mamse ?

Og hvor ved du forresten alt det fra. Siger dit Hjerte virkelig dikkedik hver Gang du hører Fars Trin paa Trappen ?

Det kan godt være, at du vidste noget om Kærlighed, dengang du var ung. Men Kærligheden har virkelig forandret sig meget siden dengang.

I havde jo aldrig kysset en Mand, før I giftede jer med ham.

Fru Birkved

Gør I det ?

Inga

Ja selvfølgeligt. Men det kunde I naturligvis ikke tænke jer.

Fru Birkved

Aah det hændte. Men ikke tit.

Inga

Der kan du se. Nej I var lumre, var I.

Fru Birkved

Jeg tror ikke, jeg var lummer, Inga.

Inga (kysser hende)

Nej, Mamse jeg ved selvfølgelig ikke, hvordan du var. Og du kan godt have været meget sød. Men naar man er gammel, kan man ikke huske, hvordan det er at være ung.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Husk dog paa, at det er noget naturligt at være forelsket. Sommetider er man det lidt og sommetider er man det lidt mere. Og sommetider er man det i den ene og sommetider i den anden - det er det, du har glemt.

Du tror formodentlig, at der er en "rigtig", der gaar og venter et Sted i Verden. Men sæt nu, at han var Haleneger! Vilde du gerne have en Haleneger til Svigersøn, Mamse.

Fru Birkved

Vær alvorlig. - Naar du sommetider er forelsket i den ene og sommetider i den anden, hvor kan du saa tænke paa at binde dig ?

Inga

Binde mig ? Sikken et Ord ! Jeg skal jo ikke i Fængsel. Jeg skal bare giftes.

Fru Birkved

Du tænker dig maaske endogsaa Muligheden af at blive skilt ?

Inga

Aah nej - det er der vist ikke megen Fare for. Men det kan jo ikke nytte at lade som jeg ikke ved, at man kan blive skilt.

Fru Birkved (efter et Øjeblik)

Jeg giver dig ikke Lov til at gifte dig med Johannes. Ikke foreløbig.

Inga (pludselig koldt)

Jeg spørger dig slet ikke. Jeg gør, hvad jeg vil. Det er mig, det kommer an paa.

Fru Birkved

Vilde du gøre det mod min Vilje.

Inga

Ja, jeg vil. - Du kan overhovedet ikke forhindre det. - Du kan sende mig bort. Det er værst for dig selv. Jeg kan godt undvære jer !

Fru Birkved

Kan du, Inga ?

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Inga (haardt)

Ja, jeg kan. Det skal jeg vise dig.

Fru Birkved (langsomt)

Det behøves ikke. Jeg tror dig.

(rejser sig)

Jeg skal tale med Far om det.

Inga (hidsigt)

Det behøves ikke. Det skal jeg nok selv. Far er meget nemmere at komme ud af det med en du. Far er saa ligefrem og sød, med dig er alting saa indviklet. Hvis man ikke synes akkurat det samme som du, bliver du vred og trækker dig ind i dig selv og føler dig forfærdelig fornem.

Men jeg kan ikke se, at der er noget fornemt ved at være anderledes end andre Mennesker. Jeg synes, det er unaturligt ikke at kunne indrette sig. Jeg ved ikke, hvad det er for evige Glæder, du gaar og drømmer om, men jeg tror ikke paa dem. Jeg bryder mig heller ikke om dem. Det kunde i hvert Fald ikke falde mig ind at gaa og spare sammen til dem, naar jeg ikke engang ved, hvad det er.

Jeg skal nok selv tale med Far! Far forstaar mig! (Gaar og smækker Døren i efter sig. Et Øjeblik efter ind igen, hen til Fru Birkved)

Om Forladelse Mamse, om Forladelse ! Men lad saa være med at være sær. Jeg skal skælve! Jeg skal skælve over hele Kroppen, naar Johannes kommer. Er det saa godt ? - Nej, lad være med at vende Hovedet, naar jeg vil kysse dig ! Er du vred paa mig ?

Fru Birkved

Nej Inga.

Inga

Er du da bedrøvet over mig ?

Fru Birkved

Jeg er maaske en Smule skuffet. Jeg vidste ikke, at du saa let kunde undvære mig.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Inga (muntert)

Du ved vel nok, at man skal forlade sin Fader og sin Moder for at følge -- o.s.v. o.s.v. - Du skal jo ikke undvære mig !

Fru Birkved

Det var dig selv, der brugte Ordet. - Jeg kan godt undvære Jer - sagde du

Inga

Naa ja, det var selvfølgelig ikke rigtigt at sige det. Jeg har jo ogsaa bedt om Forladelse.

Fru Birkved

Ja, - Ja, det gør ingenting. - Du har Ret Inga.

Inga

Nej lade være med at sige, at jeg har Ret Mamse, for saa bliver jeg bedrøvet. Jeg vil selvfølgelig nødigt undvære Jer.

Fru Birkved

Ja. Men du kan det. Og det er rimeligt, og jeg har selvfølgelig altid vidst det. - Jeg troede kun ikke, at du vidste det saa godt selv.

Inga

Er du vel vred mere.

Fru Birkved.

Nej.

Inga (kysser hende)

Og heller ikke bedrøvet eller skuffet ?

Fru Birkved

Nej Inga nej. Tal med din Far om det. Hvis I er enige saa - - (gør en Haandbevægelse).

Inga

Jeg vidste godt, at du vilde blive sød igen ! (kærtegner hende) Og er det nu ikke meget bedre, at jeg er, som jeg er, i Stedet for at gaa og lirke og lyve som Gudrun maa for sin Mor. For Tante - aah du skulde vide, hvordan Tante er med Gudrun ! Hun forlanger ligefrem, at hun skal være et Ideal ! -

Og hvad har hun saa for det ? Tror du Gudrun nogensinde sisandt
ger et ~~xxxtx~~ Ord til sin Mor ? Aldrig!

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Hun gaar ikke en Tur med en Balkavallér uden at skjule det. Hun skjuler de allerrimeligste Ting og lyver om de næst rimelige. Hun kan ligefrem ikke sige Sandheden. Jeg siger dig, der vilde ligge et Hus, hvis hun gjorde det!

Fru Birkved.

Har du hørt fra Gudrun i Dag.

Inga

Nej. Jeg har ringet to Gange. Men den første Gang var hun ikke vaagen endnu, og den anden Gang sagde de, at hun havde Snue og skulde blive liggende i Dag. - Jeg er saa spændt. Jeg er saa vældig spændt paa, om hun vandt Væddemaalet. Er du ikke?

Fru Birkved.

Jeg vil helst ikke tale mere om den Ting. Jeg vil helst ikke høre noget om den.

Inga

Og Co. ? Har han ikke ringet i Dag ?

Fru Birkved

Nej!

Inga

Det var da underligt. Det var da underligt. Saa tror jeg der er noget mystisk! Det ved Gud, jeg tror. Men i Morgen, naar de kommer til Selskabet, saa skal jeg nok finde ud af det. Tror du vel, de kan skjule det Mor, selv om hun vilde ? Tror du vel Co. kunde skjule det Mor ?

Fru Birkved

Inga!

Inga (hen og kysser hende)

Jeg siger jo ikke et Ord. Der er Tante Ingeborg. Goddag Tante, hvordan har Gudrun det?

Fru Gram

Jeg vilde gerne tale med din Mor, Inga.

Inga (ler)

Saa I skal græde i Fællesskab over Jeres Børn (kysser paa Fingeren) God Fornøjelse (ud)

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Fru Birkved

Vil du have en Kop The.

Fru Gram

Nej mange Tak.

Fru Birkved

Du ser saa - saa højtidelig ud. Der er vel ikke hændet noget.

Fru Gram

Jeg ved virkelig ikke, hvad jeg skal sige. (Ser rask op) der er hændet noget, som maaske ikke har Spor af Betydning, men som maaske dog alligevel - - ikke - - er - rigtig heldigt.

Da Gudrun tog fra jer igaar, kørte Direktør Ejlersen hende hjem. - Det var saa vidt jeg kan forstaa ved 9-Tiden.

Fru Birkved.

Jeg husker ikke, hvad Klokken var.

Fru Gram

Men Gudrun kom først hjem, efter at jeg var kommet fra Teatret.

(Pavse)

Fru Gram

Hun siger, at han først kørte hende en Tur.

(Pavse)

Fru Gram

Hvilket jeg finder højst usandsynligt. - - I hvert Tilfælde urimeligt.

(Pavse)

Fru Gram

Ja, hvad mener du.

Fru Birkved

Aah ja. Urimeligt kan det vel nok kaldes - - Derimod anser jeg det ikke for usandsynligt - naar Gudrun selv siger det.

Fru Gram (heftigt)

Men hvad skulde det til? - Hvad er han for en Slags Mand? - Hvordan finder han paa det ?

Fru Birkved

Har du ikke spurgt Gudrun ?

Fru Gram

Gudrun! - Kunde jeg ikke ligesaa godt spørge et femaars

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

ikke kaste Ansvaret over paa en ung Pige.

Fru Birkved.

Er du vis paa, at der overhovedet er noget Ansvar?

Fru Gram (irriteret)

Hvad der er sket er uforsvarligt. Det kan der ikke være to Meninger om. Noget andet er, at jeg naturligvis stoler fuldt ud paa Gudrun. Fuldtud.

Fru Birkved

Naa men jeg oprigtig talt ikke - -

Fru Gram (irriteret)

Aah Kære ! - Skal vi ikke lade være med at lade som om vi to ogsaa er unge Piger! - Jeg mener, hvad er hans Hensigt.

Fru Birkved (roligt)

Jeg ved det ikke. - Jeg ved det virkelig ikke, Ingeborg!

Fru Gram (skarpt)

Som hvad kommer Ejlersen her i Huset?

Fru Birkved

Som hvad ? - Som Ven.

Fru Gram

Som hvis Ven ?

Fru Birkved

Som Husets. - Eller siden det vel er der, du vil hen, som min Ven.

Fru Gram

Netop! Som din Ven. - Men saa maa du vel kunne forstaa med hvilke Øjne jeg ser paa denne mystiske Køretur.

Fru Birkved

Nej, det forstaar jeg ikke.

Fru Gram

Saa er det fordi du ikke vil forstaa. - Ja Gudrun for[illegible] selv følgelig ingenting. For hende er vi bare gamle.

Fru Birkved

Det er vi jo ogsaa.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Fru Gram

Men hvad er Mandens Hensigt.

Fru Birkved

Er det nu sikkert, at han i det hele taget har haft en Hensigt? Kan det ikke være kommet ganske naturligt. Kan Gudrun - -

Fru Gram (stærkt)

Gudrun har overhovedet ikke noget med dette at gøre. - Og det, det gælder om er først og fremmest at bevare hendes rene Sind.

Fru Birkved

Ja bevar det, Ingeborg.

Fru Gram

Hvad mener du med det?

Fru Birkved

Jeg mener ikke noget. - Jeg synes bare, du er lidt nervøs - lidt overdreven nervøs.

Fru Gram

Nervøs? Fordi jeg spørger dig om,, hvad den Mand er for en Mand? Det vilde enhver Mor spørge om. - Hvad er han for en Mand?

Fru Birkved

Ja undskyld mig, hvis jeg misforstaar dig. Men det er lidt din egen Skyld. Han er et virkeligt godt Parti.

Fru Gram

Ja. Tak! Men den Slags Bemærkninger, synes jeg er overflødige. Saa meget kender jeg ham.

Fru Birkved

Ja saa forstaar jeg ikke, hvad du mener? Om han har reelle Hensigter? - Jeg skal spørge ham.

Fru Gram (hidsigt)

Ja mange Tak. Men dette var ellers ikke nogen Vittighed. Det er Gudruns Livslykke, det gælder.

Fru Birkved (roligt)

Hvis Gudruns Livslykke har noget med Direktør Ejlersen at gøre, er den i de bedste Hænder.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Fru Gram (hidsigt)

Ja du maa jo vide det.

Fru Birkved

Ja. Jeg ved det. (rejser sig) Og nu synes jeg, du skulde se at blive rolig. Du kunde let komme til at sige Ting, som du siden vilde fortryde.

Fru Gram

Jeg vilde aldrig komme til at fortryde, at jeg gjorde alt for at værne mit Barns Lykke. Aldrig! Og enten maa Ejlersen renoncere paa at køre rundt i Gaderne med hende i timevis, eller ogsaa maa jeg sikre mig, at dette er forbi. Fuldkomment forbi. Forstaar du mig nu.

Fru Birkved (lægger en Haand haardt paa Bordet)

Ja. Jeg forstaar dig. Og jeg skal svare dig. Jeg kunde minde dig om Episoder i dit Liv, som du ikke bryder dig om at huske og som jeg aldrig har talt om, fordi du selv har tiet. Men jeg skal renoncere.

Jeg skal svare dig. Jeg giver dig mit Æresord paa, at Ejlersen ikke har været min Elsker.

(Tavshed)

Fru Gram

Det har man dog troet.

Fru Birkved (roligt)

Men du har ikke troet det.

Fru Gram

Troet og troet - ? Jeg har virkelig mange Gange ikke vidst, hvad jeg skulde tro.

Fru Birkved (sætter sig. Let)

Det var mærkeligt. - Da har jeg aldrig tvivlet paa dig.

Fru Gram

Paa mig! - Tak, det er meget kønt af dig, men jeg har aldrig trængt til nogens Overbærenhed.

Fru Birkved

Jeg heller ikke (Tænder en Cigaret)

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Fru Gram

Jaja - saa meget des bedre. Saa har du jo i det mindste en god Samvittighed.

Fru Birkved (let)

Synes du det er godt for nogen ? - Det forekom mig før, at du lagde mere Vægt paa, hvad Mennesker troede!

Fru Gram

Jeg sagde ikke, at nogen troede det. Men der er naturligvis nok nogle - - - Desuden har du jo din store Undskyldning i Hans.

Fru Birkved

I Hans? - Skal vi ikke hellere lade Hans være udenfor?

Fru Gram

Gerne for mig. Men jeg mener bare, at Gud og Hvermand ved jo, at han forsømmer dig.

Fru Birkved

Gud og Hvermand er maaske endogsaa forarget over, at min Mand passer sit Arbejde?

Fru Gram

Naa Arbejde - lad os ikke tale om det!

Fru Birkved

Aah, nu har vi talt om saa meget, som man ikke taler om, at jeg synes, vi kunde tage det med. Det interesserer mig unægteligt at høre, at du drøfter mit Hjem med Gud og Hvermand.

Fru Gram

Jeg taler selvfølgelig aldrig om dine Forhold med nogen, aldrig. - Derfor kan jeg jo ikke undgaa at høre et og andet, vel? Og jeg har forstaaet, at man undskylder dig, fordi Hans er, som han er.

Fru Birkved

Det er meget venligt! Meget venligt! - Men maa jeg saa høre, hvordan man mener, at Hans er ?

(Tavshed)

Fru Gram

Han er jo sjælden eller aldrig hjemme, vel ? - - Ja, jeg mener, du maa dog være paa det rene med, at han søger sine Glæder udenfor Hjemmet.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Fru Birkved

Du mener, at han burde flytte sit Kontor ind i min Dagligstue ?

Fru Gram

Ja, naar du ikke vil forstaa - -

(Tavshed)

Fru Birkved

Jo, jeg vil gerne forstaa. Og jeg vil ogsaa berolige dig. Man kender maaske ikke sine egne Børn, fordi de er Ens egne, og fordi de kun vender Barnets Side ud til Forældrene. Det gode Barn, eller det uartige Barn. Og man kender ikke sine Venner - fordi de har deres eget Liv. Og man kender ikke sine egne Søskende, fordi det Drilleri og den Dømmesyge, der kan gøre Forholdet mellem dem utaaleligt, mens de er Børn, plejer at høre op, naar de hver faar sit at tænke paa. Man kender dem ikke, for man glemmer, at det gode Forhold imellem dem er en ganske tynd Patina, der gaar af ved den første, den bedste Lejlighed.

Fru Gram

Ja, hvis det er mig du mener - -

Fru Birkved (afbrydende, roligt)

Men den Mand, som man - for at bruge et gammeltestamentligt Udtryk - har delt ondt og godt med. Ham, som man har kæmpet mod og med. Den Mand, som man er naaet til Fred og Enighed og ubetinget Tillid til - den Mand kender man.

Fru Gram

Man saa er det jo godt. Naar man bare bevarer sine Illusioner - saa er alting godt. (Rejser sig) Nu vil jeg imidlertid ikke opholde dig længere. Jeg har faaet lidt Hovedpine. Saa jeg kigger vistnok ikke over iaften.

Fru Birkved (rejser sig ligeledes)

Jeg tror i det Hele taget, jeg vi l indskrænke Selskabeligheden lidt, Ingeborg. Det kan godt være, at vi allesammen kommer til at se mindre til hinanden end før.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Fru Gram

Som du vil! (Staar et Øjeblik ubeslutsom) Som du vil - selvfølgelig. - Men i Morgen?

Fru Birkved (følger til Dørs)

I Morgen venter vi Jer selvfølgelig til Selskabet.

(I Døren møder de paa Direktør Birkved)

Dir. Birkved

Skal du gaa ? Jeg troede s'gu du kom. Farvel saa længe da. Farvel saalænge.

(Direktør Birkved og Fru Birkved ind)

Direktør Birkved

Hun saa s'gu stramtandet ud ? Var der noget i Vejen ?

Fru Birkved

Hun var lidt altereret over et eller andet.

Birkved

Hvad vilde Inga sige ? Hun telefonerede.

Fru Birkved

Hans sig mig en Ting.

Birkved

Ja.

Fru Birkved

Svar mig helt ærligt. Som om - som om jeg ikke var din Kone - - som om vi kun var Venner. - Er der nogen anden, du - du holder af ?

Birkved

Nogen anden - ? (opfarende) Naa, det var det, din fine Søster skulde melde ! Ja, saa forstaar jeg s'gu hendes Ansigt - naa, saa det er hende.

Fru Birkved

Nej. Det er ikke hende.

Birkved

Saa er det Ejlersen.

Fru Birkved

Nej, det er heller ikke Ejlersen.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Birkved

Ja, hvem er det sa ?

Fru Birkved

Ingen, Hans. - Jeg spørger kun. Er der en anden, du holder af ? Har du længe - ? Er det længe siden ?

Birkved (ivrigt)

Nej, det er det ikke! - Og jeg vil sige dig, Agnes, jeg forstaar ikke, hvor du kan finde paa det.

Fru Birkved

Det er jo sandt. Sig det Hans. Aah sig det! Du er min Ven, hvis du siger det! Saa var det derfor, du skulde saa tit ud og kom saa sent hjem, og var saa hensynsfuld og god. - - Men saa er det jo længe, længe siden, det begyndte ?

Birkved

Ikke for Alvor, Agnes. - Alle de andre, det var kun Smaa-fornøjelser - meget kortvarige, meget kortvarige endda. - Det er kun i det sidste Aar, at det er blevet Alvor, det forsikrer jeg dig for.

Fru Birkved

Er det Alvor?

Birkved (overbevisende)

Ja, det er det - ellers vilde jeg ikke sige det. Og jeg forsikrer dig, det er ikke noget, jeg behøver at skamme mig over Agnes, det er det ikke. - Men jeg har alligevel haft en forfærdelig daarlig Samvittighed, det har jeg s'gu. - Og det er ikke sandt, at jeg ikke egner mig til at være Ægtemand - som Ejlersen sagde. Jeg egner mig snarere til at være to - det gør jeg s'gu.

Fru Birkved (roligt)

Vidste Ejlersen det ?

Birkved

Ja, det vil sige, han gættede det. - Jeg ved ikke - jeg fik s'gu et Øjeblik den Tanke, at han vilde foreslaa at bytte - jeg mener, at jeg skulde være Ungkarl og han - - for han sagde s'gu, at hans Donna var gift - - eller antydede det.

(Tavshed)

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Fru Birkved (ser op)

Er det en Dame ? Den - Vennide.

Birkved

Dame ? Ja, det kan du tro. Hun er Dame til Fingerspidserne ! Og saa klog ! - Jeg tror, du vilde synes fordærdelig godt om hende.

Fru Birkved

Ja Tak. Men det er jo egentlig ikke nødvendigt.

Birkved

Nej. - Nej selvfølgeligt. Men jeg mener, jeg kan godt være det bekendt. For det vil jeg sige dig, Agnes, hun er saa - saa musikalsk - og saadan helt igennem kunstnerisk. Og saa er hun saa dygtig - hun er morderlig dygtig. Hun kan Bogholderi og skriver paa Maskine, og saa broderer hun - hun har broderet - -

Fru Birkved

Er det den Dame, der skriver paa Maskine inde i det inderste Kontor.

Birkved

Ja, hvor kunde du gætte det ?

Fru Birkved

Jeg har set hende.

Birkved

Synes du ikke, hun er smuk ?

Fru Birkved

Jo. Hans. (Tavshed)

Birkved (hen til hende)

Hvor du tager det kønt Agnes. Det gør du s'gu. Jeg har tit haft Samvittighedsnag, men saa har jeg tænkt, der gaar jo ikke noget fra dig, vel ?

Fru Birkved

Nej.

Birkved

Du er jo ikke saadan - du er ikke saadan videre varm, vel ? - og du er i det Hele taget mere noget for dig selv, ikke ?

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Fru Birkved

Jo.

Birkved

Men Catty, hun er mere saadan - naar der er noget hun er ked af, saa græder hun, og naar der er noget, hun er glad for, saa ler hun. - Det er saa naturligt, synes du ikke.

Fru Birkved

Hvem er Catty ? Naa !

Birkved

Ja Catty, - Det vil sige, hendes Far vilde have, at hun skulde hedde Cathrine, saa hun er indskrevet Cathrine i Kirkebogen, men hun er altid blevet kaldt Catty.

Fru Birkved

Og har du aldrig tænkt paa at gifte dig med hende?

Birkved

Det syntes jeg s'gu var Synd for dig, Agnes.

Fru Birkved

Det var smukt tænkt. - Men hvad siger Catty til det ?

Birkved

Det har hun aldrig talt om. Aldrig ! - Og det respekterer jeg hende for, det respekterer jeg hende s'gu for. - Saadan er hun ikke - og saadan er jeg heller ikke. Hvordan er det, der staar et Sted - jeg kan ikke huske, hvem der har lavet det, men der er s'gu saa kønt - Jo - (citerer) "Hvor lidt fik den, der kun fik Legemet!" - Synes du ikke, det er kønt ? Og sandt. Det er baade kønt og sandt!

Fru Birkved(brister i Latter)

Aah nej! Aah nej - du maa ikke ! (Latteren gaar over i et dyb Øjebliks Hulken) du maa ikke - - (tørrer sine Øjne) - Er du begyndt at læse, Hans?

Birkved

Nej, det har jeg ikke Tid til. Men Catty elsker at læse, og saa læser hun de kønneste Steder højt for mig.

Fru Birkved (trist)

Hvor du saa maa have det godt.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Birkved

Ja, det har jeg ogsaa. - Naar du bare ikke er ked af det ?

Fru Birkved (pludseligt)

Sig de Ord engang til Hans ? Verset.

Birkved

Naa det ! - jeg kan mange flere.(Citerer) "Hvor lidt fik den, der kun fik Legemet!"

Fru Birkved (ser paa ham)

Men sig mig - er det da platonisk ? Dit - dit Venskab ?

Birkved (forlegent)

Platonisk - naa - aa nej. Der staar "kun" - der staar "kun" fik Legemet" - for det er altsaa Sjælen, det kommer an paa.

Fru Birkved

Og har Catty megen Sjæl, Hans.

Birkved

Ja, det kan du tro, hun har. Hun har mere Sjæl i sin lille Finger, end jeg i hele min Krop. Det siger hun ogsaa selv.

Fru Birkved

Men naar nu den Dag kommer - hvis der nu kommer en Dag, da Catty vil giftes. Hun er jo ung og smuk, - og der kommer maaske en Mand og vil gifte sig med hende, hvad saa, Hans.

Birkved

Det har jeg ogsaa selv tænkt paa. For hun har voldsomt Herretække, Catty. Og der er mange, der har friet til hende. Før hun traf mig altsaa.

Fru Birkved

Men naar saa den Mand kommer, der vil gifte sig med hende, hvad saa ?

(Tavshed)

Birkved (alvorligt)

Saa tror jeg nok, hun tager ham, for hun er en pæn Pige. Og hvis hun ikke havde holdt saa meget af mig, vilde hun have været inde i ordentlige Forhold for længe siden. Hun har en Barndomsven i Jylland, der er helt tosset efter at blive gift med hende.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Fru Birkved

Og vilde du saa blive forfærdelig bedrøvet.

Birkved

Jeg vil blive forfærdelig ked af det. Det vil jeg s'gu.

(Tavshed)

Fru Birkved

Men hvad binder da egentlig os to ? - Har du aldrig tænkt paa at lade dig skille, Hans ?

Birkved (tøvende)

Jo-o - næ-æ Det er forfærdelig pænt af dig at tage det paa den Maade. Det er det.

Fru Birkved

Aah nej. Det er ikke Pænhed. Det maa ikke være for min Skyld, at du bliver.

Birkved (tøvende)

Det er jo ogsaa det med Inga.

Fru Birkved

Inga er voksen nu. - Inga har forlovet sig med Johannes.

Birkved

Det glæder mig s'gu! - Saa var det vel det, hun vilde fortælle mig. Det er en flink Fyr Johannes. Det er jeg glad for - - ogsaa for din Skyld. Saa har du da noget - - jeg mener, saa bliver du jo Svigermor og Bedstemor og alt det.

Fru Birkved (brister i Latter)

Ja Tak! - Og saa syhes jeg, at du ikke skulde tænke paa mig. Kun paa dig selv. Vil du helst gøre din Forbindelse legitim ? Vil du helst skilles fra mig.

Birkved

Naa-aa helst ? Ja, det kommer jo paa en Maade ikke an paa mig,

Fru Birkved

Du skal ikke tænke paa mig!

Birkved

Nej, jeg tænker ogsaa paa Catty. Det kommer jo an paa Catty. Det maa hun bestemme.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Fru Birkved (langsomt)

Jaja - jaja. (rejser sig) Saa ser vi Tiden an - saa ser vi Tiden an til Catty bestemmer det.

(Tavshed)

Birkved (lidt forlegen)

Hvor du tager det kønt, Agnes. Det gør du s'gu. Vi har haft det godt sammen, det har vi. Særlig i de sidste Aar.

Fru Birkved (ser paa ham)

Ja, - Catty vil faa en god Mand.

Birkved (eftertænksomt)

Det skal du ikke sige - det skal du s'gu ikke sige. - Jeg er morderlig skinsyg.

Fru Birkved (forbavset)

Er du ?

Birkved

Ja, jeg er. Jeg kan ikke gøre for det - men jeg kan ikke taale, jeg kan ligefrem ikke taale, at noget andet Mandfolk ser paa Catty. - Jeg maa passe vældig paa. - Jeg var ogsaa saa glad for, at hun ikke kunde lige Ejlersen.

Fru Birkved (smilende)

Kunde hun ikke lide Ejlersen ?

Birkved

Nej. - For ellers havde hun nok taget ham.

Fru Birkved (langsomt)

Ja. Det havde hun vel.

Birkved

Du siger det saa underligt. Er du alligevel vred Agnes ?

Fru Birkved ( )

Det ved jeg ikke. - - - Vred nej ? Vred nej! (hen til Birkved og tager hans Haand)

Birkved (ømt)

Er du da bedrøvet ?

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Fru Birkved (tænker sig om)

Det ved jeg ikke. Maaske er jeg lidt bedrøvet (ser op og knuger hans Haand) Og maaske er jeg urimelig glad. (Brister pludselig i Graad og gemmer Ansigtet ved hans Skulder) Aah Hans, hvorfor har vi gaaet i alle de Aar og leget Skjul for hinanden. - Hvorfor - - (løfter sit Hoved og smiler) aah nej, - vi skal ikke bebrejde hinanden noget - aldrig! Aldrig! Vel Hans?

Birkved (usikkert)

Næ-æ - nej. Naar du ikke - - jeg mener hvis Catty - -

Fru Birkved (overbevist)

Catty vil ! Catty vil Jeg ved, hun vil. - (næsten ømt) Bliver du saa urimelig lykkelig, Hans ?

Birkved (tænker sig et Øjeblik om, saa krænger hans Mund som et Barns, der er ved at græde. Han ryster paa Hovedet uden at kunne tale).

Fru Birkved (trøstende)

Jeg forstaar det godt. Vi har holdt saameget af hinanden. (Klapper hans Haand).

Birkved

Ja, har vi ikke -

Fru Birkved

Og vi vil altid, altid være Venner.

Birkved

Ja. Hvis du vil ! -

Fru Birkved

Jeg har ingen bedre. Det maa du tro, at jeg forstaar. - Vil du gaa ind og tale med Inga om Johannes ?

(Birkved ud)

Fru Birkved (gaar hen til Telefonen staar et Øjeblik ubeslutsom. Lægger Haanden paa den, tager den bort igen Sætter sig i sin Lænestol med Hænderne for sit Ansigt).

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Inga (og Johannes ind)

Jomfruen siger, at Far vil tale med mig. Hvor er han ? Græder du Mamse. For hvad ? Fordi jeg har forlovet mig. (Kysser hende) Sig nu pænt Godda til Johannes og spar Taarene ti l Natten, saa er der ingen, der ser det.

Fru Birkved (roligt)

Jeg græder ikke. Til Lykke, Johannes.

Johannes

Tak Svigermor.

Inga

Javist græd ud. Du har helt røde Øjne og er fuld af smaa bitte Rynker. - Gaa ind og bad dine Øjne og kom lidt Pudder paa Rynkerne. (Kysser hende og ler) Ved du hvad hun græder for Johannes ? Hun græder, fordi jeg ikke skælver, naar du kommer op af Trappen. Er hun ikke sød ?

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Tredje Akt

Samme Stue. Eftermiddag. Inga kommer ind.

Inga (hen til Telefonen, nævner et Numer)

Jeg vil gerne tale med Frøken Gudrun. (venter) Det er Inga, jeg vilde bare vide - Gud, jeg er selv ved at klæde mig om - Har du vundet ! (kaster sig bagover i Stolen og ler) Det er storartet - ! Det er vidunderligt ! Aah klæd dig paa i en Fart og kom over og fortæl mig det hele. - Det er vanvittigt ! Ja farvel saa længe. (Lægger Røret og vil skynde sig ud, løber lige paa Fru Birkved, der kommer ind i ~~Morgenkjole~~ Kimono, svinger hende en Gang rundt og ler højt)

Gudrun har vundet Væddemaalet ! - Jeg er lige ved at dø af Grin (ud)

Fru Birkved (gaar hen til Vinduet og stirrer ud. Derpaa langsomt hen til Skrivebordet, tager Telefonen og forlanger et Numer)

Er det Birkved & Co. ? Er Direktør Ejlersen kommet. Tak, vil De stille om. (Venter lidt) Ja - det er mig. Kan De komme hen til mig med det samme - før de andre. Nej, ikke noget særligt - ja. Farvel saa længe. Aah ja, der er noget, jeg gerne vilde tale med Dem om.

(Sætter sig paa Stolearmen og kalder saa) Inga !

Inga (ind)

Jeg sidder og drikker The.

Fru Birkved

Jeg gaar ind og klæder mig paa. Vil du sige til Co, om han vil vente, hvis han kommer, før jeg er færdig.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Inga

Kommer han her ? Nu ? Før Selskabet.

Fru Birkved

Ja. Sig bare, at jeg kommer straks.

(ud) / N.

(Et Øieblik efter Gudrun ind. Begge de unge Piger brister i Latter, da de ser hinanden)

Inga

Aah jeg kan ikke holde det ud. Mamse og jeg var lige ved at dø af Grin.

Gudrun

Ved din Mor det ?

Inga

Ja Mamse !

Gudrun (eftertænksomt)

Du skulde ikke have sagt det til din Mor.

Inga (ld) fra midtforgr. mimmer ved Gaden

Hvad gør det ! Hun sagde selvfølgelig nok, at det var noget Pjank. Men det morede hende alligevel, det kunde jeg se.

Gudrun

Men tror du ikke, at hun siger det til ham ? At det var et Væddemaal ?

Inga

Er du gal. - Men selv om hun siger det, hvad saa !

Gudrun

Nej, det vil jeg ikke have.

Inga

Det gør hun saamænd heller ikke. - Han kommer om et Øjeblik. (Ler)

Gudrun

Her ?

Inga

Ja, Mamse er bare gaaet ind for at klæde sig paa.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Gudrun

Aah saa lad mig tale alene med ham et Øjeblik. Lov mig, at du vil opholde din Mor, saa jeg kommer til at tale alene med ham et lille Øjeblik.

Inga (nysgerrigt)

Hvorfor ?

Gudrun

Det siger jeg ikke, men lov mig det. !

Inga

Ja hvis du vil fortælle mig det hele.

Gudrun

Ja selvfølgeligt.

Inga

Hvad sagde han ?

Gudrun

Han sagde ingenting ! Ikke et Muk.

Inga

Jamen, hvad gjorde han da.

Gudrun

Det skal jeg fortælle dig en anden Gang. Men du maa love mig at opholde din Mor, hører du ? .

Inga

Selvfølgeligt! Jeg siger bare, at jeg har faaet noget i øjet! Det er ligesom da jeg gik i Skole. Det er meget bedre end Hovedpine. For jo mere de roder med Øjet jo rødere bliver det - tilsidst tror man ligefrem selv, at man har faaet noget i Øjet. - Men sig mig bare, hvordan det begyndte.

Gudrun

Jeg er saa bange for, at Tante Agnes skal komme inden. - Det begyndte selvfølgelig med, at jeg bad, om vi ikke maatte køre en lille bitte Omvej; fordi det var saa dejligt at sidde i saadan en stor Bil. Jeg sagde, at vi kunde køre ham hjem først, og saa kunde Chauffeuren køre mig alene tilbage - men det vilde han naturligvis ikke. Han sagde, at vi kunde godt køre en lille Tur. - Han var mege

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

sød forresten - - Og saa svingede Vognen - det gjorde den forresten flere Gange - og saa rutsjede jeg lige hen paa ham - og det gjorde jeg forresten ogsaa flere Gange og saa ligesom - -

(Ejlersen ind)

Ejlersen (lidt fremmed)

Goddag - goddag.

Inga

Nu skal jeg kalde paa Mor. Hun er lige inde for at klæde sig paa. Hun er straks færdig.

(ud)

(Pause)

Ejlersen (lidt genert)

Er De her saa tidligt, lille Frøken Gudrun ?

(Gudrun staar halvt bortvendt, tier)

Ejlersen (spøgefuldt)

Er De vred paa mig ?

(Gudrun tier)

Ejlersen (stadig spøgefuldt)

Vil De behandle mig med tavs Foragt ?

(Gudrun skjuler Ansigtet i sine Hænder)

Ejlersen (hen til hende)

Jamen Herregud, lille Pige, der er jo ikke sket nogen Ulykke - er der vel ? (Tager blidt Hænderne fra hendes Ansigt. Hun lægger hulkende sit Hoved til hans Skulder. Han ser lidt forlegen ud og stryger ~~HENDRXØXXER~~ sagte over hendes Haar) Saa - saa - græd nu ikke - græd nu dog ikke saadan . (Pludseligt) Var det derfor, Fru Birkved sendte Bud efter mig ? Var det Dem, jeg skulde tale med ?

Gudrun

Det ved jeg ikke.

(Ejlersen flytter hende blidt og gaar hen til Vinduet)

(Tavshed)

Gudrun (hen til ham. Stille)

Om Forladelse - aah om Forladelse !

Ejlersen (ser spørgende paa hende)

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Hvad beder De om Forladelse for ? Det var jo mig -

Gudrun (sagte)

Nej, det er fordi (skjuler igen Ansigtet i sine Hænder) Det er fordi - der er noget, jeg maa sige Dem. -

Ejlersen (blødt)

Saa sig det da.

Gudrun

Det er, fordi vi væddede. Fordi Inga vidste - Inga havde opdaget, at jeg - at jeg holdt saa meget af Dem, og saa væddede hun - saa væddede vi, om jeg turde - om jeg turde kysse Dem - og det var derfor - det var derfor jeg bad om vi maatte køre en Omvej.

(Tavshed)

Ejlersen (med Forsøg paa at være let)

Naa - og saa blev det nok mig, der kyssede Dem - ~~ja~~ saadan kan det gaa.

Gudrun (ser sky op)

Er De vred ?

Ejlersen (smiler)

Ikke paa Dem.

Gudrun (sagte)

Men De maa heller ikke være vred paa Dem selv . For - fordi - -

(græder stille)

Ejlersen (hen til hende)

Fordi ? (tager atter Hænderne fra hendes Ansigt) - nej, græd nu ikke mere. Hvorfor maa jeg ikke være vred paa mig selv ?

Gudrun (bøjer Hovedet. Sagte)

Fordi jeg var saa lykkelig.

Ejlersen

Aah, hvor De er sød. Hvor De er sød, Barn (tager hende blidt om Skulderen) Mer husk hvormeget ældre jeg er, end De - og det er kun, fordi De ikke er andet end et Barn - tro mig. Jeg er et Asen - jeg var et Asen - nej, græd nu ikke - græd nu ikke lille Pige.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Gudrun

Aah, hvorfor siger De Barn - jeg er ikke noget Barn - jeg ønskede det - jeg ønsked det altid.

Ejlersen (næsten mod sin Vilje)

Hvad ønsker De altid.

Gudrun (lukker Øjnene)

At alting maa blive som i Gaar Aftes - at De vilde kysse mig.

Ejlersen (bøjer sig uvilkaarlig over hende)

Hvorfor ønsker De det.

Gudrun (ser op, smiler lidt)

Hvorfor - ? Kan De ikke forstaa hvorfor ?

Ejlersen

Men De tager fejl, Barn - De er saa ung - De tager fejl.

Gudrun (sagte)

Nu hader og foragter De mig vel ?

Ejlersen

Gud velsigne Dem nej ! Jeg synes bare - De ved ikke, hvad De selv siger - (stryger blidt hendes Haar)

Gudrun

Skal jeg sige Dem, hvordan jeg kan vide det ? (Rejser Hovedet og gaar lidt fra ham, halvt bortvendt) For naar andre Herrer - naar andre Herrer vil kysse mig - saa kan jeg ikke fordrage det

(Bøjer Hovedet)

Ejlersen (heftigt)

Er der virkelig nogen, der er saa gemene - er Mandfolk virkelig saa gemene !

Gudrun (smiler lidt)

Det er da ikke saa gement at være forelsket, vel ? (ser alvorligt paa ham)

Ejlersen

Er der mange, der er forelsket i Dem, Gudrun ?

Gudrun (halvt bortvendt)

Aah nogle er der da.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Ejlersen)hen til hende)

Kysser de Dem Gudrun.

Gudrun (stadig halvt bortvendt)

Nej, men de vil gerne.

Ejlersen (tager hende om Skuldrene)

Men det maa de ikke (ryster hende blidt) - hører De - det maa de ikke, Gudrun.

Gudrun (ser op, smiler lidt skælmsk)

Hvorfor ikke.

Ejlersen (tager hende om Skuldrene)

For det er der ingen, der maa (kysser hende blidt) Ingen uden jeg.

Gudrun (smiler med bøjet Hoved)

Hvorfor maa De ?

Ejlersen (holder hende lidt ud fra sig)

Det skal jeg sige Dem enanden Gang. (Slipper hende) Gaa nu, Gudrun.

Gudrun

Skal jeg gaa ? (Gaar et Par Skridt) Hvor skal jeg gaa hen? (Vender sig og ser smilende paa ham) Skal jeg gaa langt bort ? (gaar igen et Par Skridt) Skal jeg gaa saa langt bort, at De ikke kan finde mig mere ?

Ejlersen (hen til hende)

Vil De selv det ? Vil De gaa saa langt bort, at jeg aldrig kan finde Dem mere ?

Gudrun (lægger Armene om hans Hals)

Nej, aldrig - aldrig.

Ejlersen (kysser hende)

Nu maa du gaa ind i den anden Stue, Gudrun, for jeg vil gerne tale med ~~din~~ dens Tante. (kærtegner hendes Kind) Lille Gudrun - (retter sig) Gaa nu saa længe.

(Gudrun (gaar et Par Skridt, kommer tilbage og stiller sig foran ham)

Ved De, hvem jeg har været saa forfærdelig skinsyg paa ? Paa Tante Agnes.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Ejlersen (vender sig halvt bort, med Forsøg paa Spøgefuldhed)

De maa ikke være skinsyg, lille Gudrun.

Gudrun (tillidsfuldt)

Det er jeg heller ikke mere. Hun er jo ogsaa gammel.

Ejlersen

Jeg er selv gammel, Gudrun.

Gudrun (skælmsk)

Ja, meget, meget gammel.

Ejlersen (hurtigt)

Er jeg for gammel ?

Gudrun (skælmsk)

Til hvad ?

Ejlersen

Til at nogen kan holde lidt af mig ?

(Gudrun gaar langsomt hen til ham, lægger Armene om hans Hals, kysser ham og gaar saa hurtigt ud. Ejlersen gaar nogle Skridt efter hende, men tager sig i det og gaar tilbage midt i Stuen)

Inga (stikker Hovedet ind ad Døren, hun har et Lommetørklæde trykket mod Øjet)

Nu kommer Mamse straks, skulde jeg sige - det var bare mig, der sinkede hende, fordi jeg havde faaet noget i Øjet !

(smækker Døren i)

(Ejlersen gaar frem og tilbage med Hænderne paa Ryggen)

Fru Birkved (ind. Hurtigt)

Har De ventet ? Det var Inga, der havde faaet noget i Øjet. Saa maatte jeg prøve paa at faa det ud.

(Tavshed)

Fru Birkved

Vil De ikke sidde ned ?

Ejlersen (sætter sig)

De vilde tale med mig ?

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Fru Birkved

Ja - ja det vil sige - (let) tænk jeg tror ikke jeg kan huske, hvad jeg vilde.

Ejlersen (roligt)

Men det kan jeg. De vilde have, at jeg skulde tale med Gudrun.

Fru Birkved (langsomt)

Med Gudrun - ?

Ejlersen

De ønskede, at jeg skulde forklare mig - eller gøre en Undskyldning - ikke ?

Fru Birkved (som før)

Til Gudrun ?

Ejlersen

Ja. Og til Dem. - Fordi jeg misbrugte Deres Tillid. Eller hvad det hedder. (Fru Birkved ~~rejser sig og~~ gaar hen til Vinduet)

Ejlersen

Og jeg har gjort det. - og jeg har faaet Tilgivelse.

Fru Birkved (vender sig om og ser et Øjeblik forvirret paa ham)

- De har talt med Gudrun.

Ejlersen

Ja.

Fru Birkved

I Dag ?

Ejlersen

Ja nu. Her.

(Fru Birkved gaar langsomt tilbage til sin Stol ~~og sætter sig~~)

Ejlersen (vanskeligt)

Men ogsaa Dem maa jeg forklare - -

Fru Birkved (roligt)

Det behøves ikke.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Ejlersen

Jo, for De forstaar ikke - -

Fru Birkved

Jo. Jeg forstaar det godt.

Ejlersen (befriet)

Hvor er De klog ! Hvor er De klog, Fru Agnes. - Ved De det hele ? (smiler) Om de unge Pigers Væddemaal.

Fru Birkved (langsomt)

Naa De ved det.

Ejlersen

Hun har selv fortalt mig det.

Fru Birkved (nikker)

Det var klogt.

Ejlersen

Ja, og ærligt. (rejser sig) Hun er saa frisk - - jeg ved ikke, hvordan jeg har fortjent det.

Fru Birkved (følger ham med Øjnene)

Har fortjent hvad ?

Ejlersen

At hun bryder sig om mig.

Fru Birkved (ser ned)

Har hun ogsaa fortalt Dem det.

Ejlersen

Ja.

(Tavshed)

Fru Birkved (ser op)

Og hvad svarede De, Øo ?

Ejlersen (ser et Øjeblik paa hende)

Ja, hvad svarer man, naar man faar en saadan Gave - naar Kærligheden ligesom bliver slænget hen i Skødet paa En. - Jeg ved ikke. - Jeg ved ikke, hvad jeg svarede.

Fru Birkved (ser paa ham)

Og er De nu meget lykkelig.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Ejlersen (staar og smiler ud i Luften)

Ved De, hvad jeg er ? Jeg er først og fremmest forbavset. - Hvor kan man vide saa lidt, baade om sig selv og andre. (Vender sig imod hende) Vidste De alt - kunde De vide det ?

Fru Birkved

Aah - ikke netop saadan - men omtrent.

Ejlersen (pludseligt)

Ønskede De det. ?

Fru Birkved

Er det ikke godt ?

Ejlersen

Jo. Hvor De havde Ret - altid Ret

(Pause)

Fru Birkved (langsomt)

Saa blev der ikke noget afgjort i Gaar Aftes ? - Det var nu ? Her ?

Ejlersen (ivirigt)

Ja lige nu ! Her ? I Gaar Aftes - jeg ved ikke, hvordan det var igaar Aftes - det var en Dumhed. Det var en lille Pige med et Par store bange Øjne - jeg kyssede hende - jeg kunde ligesaagerne have kysset Inga - tror jeg da - det var maaske dumt - det var i hvert Tilfælde ingenting. (smiler) Men de smaa Piger bliver store, naar de bliver kysset, tror jeg. - Men det var først, da jeg kom her nu - jeg troede, det var derfor, De havde sendt Bud efter mig ?

Fru Birkved

Naa - aa nej. - Det var ikke derfor.

Ejlersen

Men De vilde tale med mig ?

Fru Birkved

Aah, det var ingenting. Det var kun en Spøg.

Ejlersen

Hvad vilde De ?

(Lille Pause)

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Fru Birkved (smiler)

Jeg vilde vist have sagt til Dem, at den tusinde Gang - den tusinde Gang De nagde elske - vilde De nok faa ja.

Ejlersen (smiler)

Ved De hvad - jeg tror ikke, jeg har sagt det - nej jeg tror ikke, jeg har sagt det endnu.

Fru Birkved

Der kan De se, hvor Ord er overflødige, Co!

Ejlersen (~~sætter sig ved Siden af hende~~)

Men hvordan kunde De vide - hvordan kunde De dog vide, at min Kærlighed til Dem ikke var den rigtige.

Fru Birkved

Det kunde jeg heller ikke vide.

Ejlersen

Men De troede det ikke.

Fru Birkved

Jeg ventede. (smiler) Jeg ventede til mit Hoved og mit Hjerte fik den samme Rythme.

Ejlersen

Og har de det nu ?

Fru Birkved

Ja, det har de nu.

Ejlersen

Saa er De lykkelig nu ?

Fru Birkved (smiler)

Ja, nu er jeg lykkelig, Co. Kan man ikke se det paa mig ?

Ejlersen (bevæget)

Brød De Dem saa meget om mig ? Betød min Lykke saa meget for Dem. Hvor har De været god imod mig, hvor har De været god, Fru Agnes!

Ved De, at jeg altid har haft en Følelse af Andagt overfor Dem ? Jeg forstod det ikke selv, men nu forstaar jeg det. De er

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

smuk og god og fjern, som en af de Stjerner, man ikke begærer. I Dag forstaar jeg det først! - (rækker sin Haand frem) I Gaar sagde jeg nej til Deres Venskab - af utilgivelig Dumhed - vil De tilgive mig alligevel - vil De altid være min Ven.

Fru Birkved

Tror De paa Venskab i Dag ?

Ejlersen

Ja, i Dag tror jeg paa det. Vil De ?

Fru Birkved (rækker ham sin Haand)

Ja. - Siden De er saa meget klogere i Dag end i Gaar. (Rejser sig og gaar hen til Kaminen, tilbage igen) Er det ikke koldt i Dag.

Ejlersen

Nej, det er dejlig mildt. Det er ligefrem helt foraarsagtigt. Maa jeg kalde paa Gudrun ?

Fru Birkved

Nu - ja værsgod. - Er hun her i Huset ?

Ejlersen

Ja, hun gik ind til Inga, tror jeg nok.

Fru Birkved (hen til Døren)

Nu skal jeg kalde.

Ejlersen (pludseligt)

Aah, vent et Øjeblik!

(Fru Birkved vender sig og ser paa ham)

Ejlersen

Der var en Ting, jeg gerne vilde spørge Dem om. (tøvende) Tror De, at Deres Søster - Fru Gram, har noget imod mig ?

Fru Birkved

Nej, det tror jeg ikke.

Ejlersen (tøvende)

Jo, for jeg synes - jeg mener - der har sommetider været noget - lidt reserveret i hendes Holdning overfor mig.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Fru Birkved (efter et Øjeblik)

Naa ja - men det var, fordi hun misforstod Situationen.

Ejlersen

Hvilken Situation ?

Fru Birkved (tænker sig lidt om)

Hun syntes vist ikke om, at De kom her saa meget.

Ejlersen

Saa har hun altsaa noget imod mig ?

Fru Birkved

Nej - (lidt tøvende) Det var ikke Dem hun misbilligede. - Det var mig.

Ejlersen

Dem ? Men jeg troede ellers, at der var saadan et godt Forhold mellem Dem og Deres Søster.

Fru Birkved

Det er der ogsaa . (med en Haandbevægelse) Men der var noget, hun misforstod. - Hun forstod ikke - hun forstod ikke, at det var et rent og skært Venskabsforhold, der var mellem os.

Ejlersen

Jasaa. - Men saa vil hun sikkert forstaa sin Fejltagelse, naar jeg kommer og beder hende om Gudrun ?

Fru Birkved

Ja sikkert.

Ejlersen (eftertænktsomt)

Det gør mig ondt. - Det gør mig oprigtig ondt, hvis jeg skulde have givet Anledning til, at man misforstod vort Forhold. Jeg mener - jeg er jo dog en Ven af Deres Mand. - Ogsaa for hans Skyld - men selvfølgelig mest for Deres.

Fru Birkved (smiler)

Jamen nu er det jo altsammen godt - nu vil der jo ingen Anledning blive til Misforstaaelse mere. - De maa ikke være bange for mit Rygte, Co!

Ejlersen (tankefuldt)

Det er jeg heller ikke. Det jeg tænkte paa er - har Gudrun

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

haft det lidt strængt med sin Mor ?

Fru Birkved

Gudrun - nej, det har hun ikke.

Ejlersen

Men megen Frihed har hun vist ikke haft. Hun er saa sky. - Og saa har hun alligevel en Friskhed og en Uberørthed - alt det rent barnlige, som altfor tidligt gaar af Kvinder nutildags. - Forstaar De, hvad jeg mener - hun reflekterer ikke - hun handler udelukkende efter Indskydelse - har De ikke lagt Mærke til det ?

Fru Birkved

Jo. Jo-o, det passer nok.

Ejlersen

Ja, paa en Maade er Inga jo meget barnligere, for Gudrun er ved Siden af helt Kvinde. - Vil De sige mig en Ting ærligt, Fru Birkved: Tror De, jeg kan gøre en Kvinde lykkelig.

Fru Birkved

Ja. Ja-a, det tror jeg.

Ejlersen

Det har jeg ogsaa altid selv troet - men nu ved jeg ikke - - jeg er ikke ung længer ?

Fru Birkved (smiler)

Er De pludselig blevet gammel ?

Ejlersen

Nej ikke gammel, - og jeg føler mig ung - jeg føler mig yngre end nogensinde. - Men i Forhold til Gudrun. - - Men De kan være vis paa, jeg har ikke noget højere Ønske end at gøre hende lykkelig, tror De mig ikke ?

Fru Birkved

Jo.

Ejlersen

Og i Gaar troede De slet ikke paa Lykke. De var saa skeptisk!

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Fru Birkved (smilende)

Naar man er Skeptiker bliver man narret to Gange. Først bliver man narret for Haabet og siden, fordi Virkeligheden er endnu engang sortere end Ens Forventninger.

Ejlersen (forundret)

Synes De. Det kan jeg ikke forstaa. Men maaske er jeg Optimist. - Vil det ikke være rigtigst at gaa over til Fru Gram med det samme - Gudrun og jeg. Synes De ikke ?

Fru Birkved

Jo.

Ejlersen (smilende)

Tænk, at jeg er lidt bange. Jeg er virkelig lidt bange for Deres Søster. - Vil De lægge et godt Ord ind for mig.

Fru Birkved

Det behøves vist ikke. Men jeg skal nok.

Ejlersen

Tak. - Og Tak for alt. - Hvor har De været god imod mig, Fru Birkved, saa overbærende og klog. Jeg vilde bede, om jeg maatte kysse Deres Haand, hvis jeg ikke vidste, at De ikke kan lide det. - Maa jeg saa kalde paa hende ?

Fru Birkved

Ja selvfølgeligt.

Ejlersen (hen mod Døren, ~~tilbage~~)

Nej, vil De ikke hellere.

Fru Birkved

Jo gerne. (Hen til Døren. Kalder) Gudrun !

(Gudrun og Inga ind)

Ejlersen

Vil De tage mig med hjem til Deres Mor, Gudrun.

Gudrun (med bøjet Hoved)

Ja.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Ejlersen

Skal vi saa sige Farvel saalænge til Deres Tante.

(Gudrun hen til Fru Birkved, stadig med bøjet Hoved)

Farvel, Tante Agnes.

Fru Birkved

Farvel, Gudrun.

Ejlersen

Farvel, Fru Birkved. Og paa Gensyn.

Fru Birkved

I lige Maade. Farvel.

(Følger ud).

(Inga gaar lidt omkring, standser da Fru Birkved kommer ind)

Inga

Næ! Du har taget den pæne Kjole paa, som du sagde forledem Dag, at du aldrig vilde gaa med, fordi den var for ungdommelig. Hvor er du lunefuld! - Hvad skulde han op til Tante Ingeborg for, naar hun ligestraks kommer herhen.

Fru Birkved

Har Gudrun ikke fortalt dig det ?

Inga

Er det da helt sandt ? Gudrun sagde, at hun troede nok, de var forlovede. (sætter sig i en Stol)

Tænk, at Gudrun kan være saa udspekuleret, hvad ? - Jeg kan i Grunden ikke lide hende for det. (Rejser sig) Jeg tror, det er bare fordi, fordi han har Bil, det ved Gud jeg tror!

Og det er selvfølgelig meget sjov, at hun kunde faa ham til det. Men jeg kan ikke forstaa det! Kan du Mor?

Og saa er det saa underligt, for det var ligesom Co var vores. Det er saa underligt, at Gudrun gaar hen og snapper ham lige for Næsen af os!

(Bestemt) Jeg havde ikke troet, at hun kunde! Jeg havde ikke troet det om Co! Han var saa bestemt og fornuftig, og saa er han saa gammel.

Men skulde ikke tro, at han kunde være saadant et Fæ, vel.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Synes du ikke, det er underligt, Mamse? Vilde du ikke ogsaa ønske, at han havde ladet være ?

Fru Birkved (~~sætter sig~~)

Gudrun holder vel af ham.

Inga

Holder af - aah ved du hvad! Selvfølgelig er hun forelsket i ham - maaske. Det er hun i saamange, saa det kan hun jo godt være uden ham ogsaa . (Sætter sig paa Fru Birkveds Stolearm)

Men ved du, hvad jeg fortryder? Jeg fortryder, at jeg hjalp hende. For den Ulejlighed kunde hun saamænd godt have haft selv.

Fru Birkved (læner Hovedet bagover)

Hvorledes hjalp hende.

Inga

Aah, det var jo mig, der maatte lave det hele for hende. Det med Bilen.

Men det kunde nu være lige meget. Jeg er mest gal over, at jeg fik dig til at lade være med at gaa derind, fordi jeg sagde, at jeg havde ondt i Øjet.

Det med Øjet var nemlig bare en Plade, Mamse. Det var bare noget, jeg fandt paa, fordi hun gerne vilde være alene med ham. For at faa ham til det, forstaar Du.

(Fru Birkved holder et Øjeblik Haanden mod Øjenen ~~og vender~~ Hovedet med en lille jamrende Lyd)

Inga

Hvad er der Mamse. (~~Rejser sig og prøver~~ paa at tage Hænderne fra hendes Ansigt) Græder du! - Var det fordi jeg stak den Plade?

Aah men Herregud, det har jeg da gjort saa tit - stukket en lille Plade - og det er da ikke noget at tage sig nær. Hvis du lover mig at lade være med at græde, skal jeg love dig, at jeg aldrig mere skal gøre det. (Knæler ned)

Du faar røde Øjne, Mamse, og kommer til at se gammel og grim ud af det. Hvad kan det saa nytte, at din Kjole er pæn !

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Fru Birkved (roligt)

Rejs dig op, Inga. Jeg græder ikke. Jeg græder jo aldrig. (Birkved ind)

Inga ~~(springer op)~~

Der er Babs ! (Hen til ham) Kan du ikke faa Mor til at lade være med at vande Høns.

Birkved (urolig)

Græder Mor? - Græder du Mor ? ~~-~~ Græder du Agnes ?

Fru Birkved

Nej - vist ikke nej.

Inga

Jo, hun gør. og det hele er Min Skyld (lægger en Arm om deres Skuldre, saa de alle tre staar tæt sammen) Om Forladelse begge to. Jeg skal aldrig gøre det mere - - ikke tit i al Fald - forlove mig. Er det saa godt.

Men Mams er saa vanvittig højtidelig. Hun vil have, at jeg skal skælve, naar jeg hører Johannes' Skridt i det Fjerne. Saadan har hun det selv, siger hun. Hun skælver , naar du er paa Trapperne. Hvis det ikke er den store Kærlighed, saa ved jeg ikke, hvad Kærlighed er! (Kysser dem heftigt paa hver Kind)

Det kan man da kalde et Ægteskab, der er vaskeægte. Gud hvor I er søde (kysser igen) Gud, hvor jeg elsker Jer! (slipper dem og gaar mod Døren. Vender om igen. Alvorligt) Jeg haaner Jer slet ikke, fordi I er saa gammeldags - Jeg elsker Jer netop for det. - Og jeg er ogsaa taknemlig for det - men nu bliver jeg nødt til at løbe min Vej, for ellers begynder jeg ogsaa at tude - og saa bliver det jo en Familietragedie i Stedet for en Idyl! (løber)

(Birkved vender sig bort og sætter sig tungt paa Skrivebordsstolen. Et Øjeblik efter bøjer han Hovedet ned paa sin Arm)

Fru Birkved (hen til ham)

Hans - nej men Hans dog! Det er jo ikke noget slemt. Inga har jo til syvende og sidst Ret. Det er Naturens Orden, at Ungerne flyver ud af Reden.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Birkved (bortvendt, bevæget)

Det er heller ikke det. - Det er det, hun sagde. - Det er s'gu saa smukt. Det om Kærligheden. (Desperat) Jeg synes - jeg synes, det er vanvittigt, at vi skal skilles. Herregud vi er jo da to - to - - Jeg mener, vi har jo da - - - (ser spørgende op) engang.

Fru Birkved

Ja, det har vi.

Birkved

Og jeg ved godt, at du er klogere end jeg - meget klogere - -

Fru Birkved

Jeg synes, du er meget klogere.

Birkved

Nej, det er jeg ikke. - Hvordan klogere ?

Fru Birkved

Du har haft flere Glæder. Har du ikke haft mange Glæder, Hans.

Birkved (indrømmende)

Jo det har jeg. - - Men den bedste Glæde - - den bedste Glæde - (bryder sammen i Bevægelse)

Fru Birkved (kommer til at smile. stryger ham over Haaret) Den bedste Glæde, det ~~xxxxxx~~ var dit Hjem, det var det, du vilde sige ?

Birkved (bevæget)

Ja, det var det.

Fru Birkved (ser ned paa ham)

Og du vilde gerne have, at det skulde blive ved at være, som det var?

Brikved

Ja, det vilde jeg.

Fru Birkved

Hvad var det da ?

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Birkved

Hvad det var ? Det var ikke noget særligt. Det var ingenting. Det var det gode ved det. - Det var saa fredeligt.

Fru Birkved

Ingenting ! - Jeg synes, du har fuldkommen Ret. Og det er det, du gerne vilde vende tilbage til ?

Birkved (overbevist)

Ja, det vilde jeg. - Der var hverken Ballade eller Vrøvl eller Romantik - - - alt det kan være meget godt; men det passer sig s'gu ikke i et Hjem. (bevæget) - Jeg kan slet ikke tænke mig at leve uden det.

Fru Birkved

Uden ingenting ? - - Jamen lad det da saa blive saadan ! Det var ikke mig, der vilde skilles (lægger Haanden paa hsns Skulder) Lad alt blive, som det er. Uden Vrøvl og Ballade og Romantik. Ingenting!

Birkved

Du er saa god Agnes. De fleste vilde have lavet et Helvede, det vilde de s'gu! Og forlangt deres Frihed og alt saadan noget.

Fru Birkved

Hvad skulde jeg med den ?

Birkved

Naa - nej - - Men du ser da forfærdelig godt ud endnu.

Fru Birkved

Ja endnu.

Birkved

Det kan du da gøre i flere Aar!

Fru Birkved

Jamen Hans, jeg er anlagt for de evige Glæder.

Birkved (spørgende)

For de evige Glæder - ? Mener du, at Inga nu snart bliver

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

gift, og at du saa bliver Bedstemoder - - og alt saadan noget, er det det, du mener med de evige Glæder ?

Fru Birkved (ler et øjeblik en lille desperat Latter, og rækker saa Haanden frem, som han griber)

Der kan du se! Du er meget klogere end jeg. - For det var maaske det, jeg mente. - - Men jeg vidste det ikke selv.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres